

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ZAFER

SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK

- Proletaryanın Kurtuluşu Bakış Açısı

- Açılım Kaldığı Yerden

- Tekel Çadırkent... Yeniden...

- Aleviler Eylemde

- UPS İşçileri Dayanışma Gecesi

UPS İŞÇİLERİ

SAVAŞAN İŞÇİLER YENİLMEZLER

BALCALI İŞÇİLERİ

BTS EMEKÇİLERİ

SAPPHIRE İŞÇİLERİ

PROLETARYANIN KURTULUŞU BAKIŞ AÇISI

Proletaryanın devrimci partisi, proletaryanın politik ve ekonomik kurtuluşu için mücadeleye verir. Kapitalizmden komünizme geçişte, politik biçimler ve örgütsel araçlar sorununa bu bakış açısıyla, proletaryanın kurtuluşu bakış açısıyla bakar.

Temel sorun, toplumun devrimci dönüşümüdür. Emekçi sınıf için iktidarın ele geçirilmesinin önemi, tam burada ortaya çıkar. Toplumun dönüşümü için, iktidar, çalışan sınıfın eline geçmelidir. Sermaye egemenliğine karşı verilen devrimci sınıf mücadelesi, iktidar hedeflidir. Proletarya, mücadele biçimlerini ve bunun araçları sorununu toplumun köklü, devrimci dönüşümü bakış açısıyla ele alır.

Sömürülen sınıfın örgütü olmadan, örgütlü mücadelesi olmadan, yeni bir toplumun kurulması hedefi bir ütopyadan başka bir şey olmaz. Sınıfın birliği ve bu birliğin örgütsel biçimleri toplumu dönüştürme mücadelesinde, iktidar olma mücadelesinde emekçi sınıfın en etkin silahı ve en güçlü dayanağıdır. Marksistler, örgüt sorununu proletaryanın nihai kurtuluşu hedefiyle ilişki içinde ele alıyorlar. Emek örgütlerinin temel ve vazgeçilmez amacı, emekçi sınıfın, işçi sınıfının toplumsal kurtuluşudur.

İşçi sınıfının birliği, mücadele birliği ve birliğinden, mücadelesinden doğan gücü, sermaye egemenliğini devirmeye yönelik olmalıdır. Sömürülen sınıf oluşturduğu gücü sermaye egemenliğini yıkmak için kullanmazsa, gerçek işlevini yerine getirmediğinde zamanla yozlaşır. O halde sorun salt işçilerin birliği değil, sermayeye karşı bir birlik olma sorunudur. Burjuva işçi sendikalar, sarı sendikalar da işçilerin bir birliğidir, fakat sermaye sınıfına karşı harekete geçen bir birlik değildir.

Sosyal-reformistler bu temel görüşlerimizi kopya edip, kendi görüşleriymiş gibi burjuva sendikacıların huzurunda yapılan bir toplantıda açıkladılar ve kendi günlük gazetelerinde yayınladılar. Leninist Parti'nin görüşlerini biçimsel olarak aldılar ama, bu görüşlerin devrimci özünü unuttular. İşçi sınıfının örgütleri, kapitalizme karşı bir savaşım aracıdır. Emek örgütleri, işçi sınıfının savaşımını kolaylaştırır ve güçlendirir. Sınıf savaşımı, devrimci sınıf savaşımı biçimini almadan, emekçi sınıfı amacına ulaşamaz. Uzlaşmacı küçük burjuva hareketler, tam da bu noktada çark ederler.

Sendikalar belirli bir güce sahipler. Emperyalist ülkelerde ise çok daha büyük bir güce sahipler. Fakat onlar bu güçlerini emeğin kurtuluşu için kullanmıyorlar. Toplumun devrimci dönüşümünü hedeflemiyorlar. Güçlerini salt emeğin korunması ve iyileştirilmesi için

harekete geçiriyorlar. Asıl rolleri ise sınıf işbirliğidir, uzlaşmadır. Sendikaların sermaye ve sermaye devletiyle uzlaşması, işçilerin sermayenin egemenliği altında kalmasını sağlar ve böylece emekçileri çürütür.

Altını çizerek belirtelim, sorun yalnızca sermayeye karşı bir güç olmak değildir, asıl sorun, bu gücü toplumun devrimci dönüşümü için kullanmaktır.

Bu konuda üzerine durulması gereken ve dersler çıkaracağımız örnek, varolan duruma boyun eğen, koşullara uyum sağlayan uzlaşmacı komünist partilerin durumudur. Bir süre öncesine dek buldukları ülkelerde azımsanmayacak bir kitle gücüne sahip olan elinde çeşitli toplumsal, politik araçlar ve olanaklar bulunan bu tipten işçi partileri ellerindeki tüm bu olanakları burjuva egemenliği devirmek ve emeğin iktidarını kurmak toplumu dönüştürmek için harekete geçirmelidir. Devrimci bir hedefleri olmağı için sistem-içi bir muhalif güç durumuna düştüler. Bazıları burjuva hükümetlerinin ortağı oldu. Sonuçta güçlerini devrim için yeni bir topluma geçiş için değerlendirmediklerinden giderek yozlaştılar ve dağıldılar.

Aynı gelişime Türkiye'de de yaşandı. Devrimci güçlere göre çok daha kitleleri etkileyen, çok sayıda sendika, dernek vb. sınıf ve yığın araçlarını yöneten elinde çeşitli imkânlar olan reformist "işçi", "sosyalist" ve "komünist" partiler güçlerini devrim için harekete geçirmediler. Bu yönde ne istekleri, ne politikaları ne de nitelikleri vardır. Tersine emekçiler burjuva düzen içinde tuttukları için ve devrimcilere karşı kampanyalar yürüttükleri için proletaryanın devrimci davasına çok zararlı oldu. Ama onlar yok artık. Kaçınılmaz olarak dağılıp gittikler. Sonradan yerlerini dolduranlar da onlarla aynı duruma düştüler. Elleri gerçek devrimcilerden proleter devrimcilerden daha fazla olanak var; iletişim araçları, sendikalar, dernekler, propaganda araçları ve daha pek çok politik araç var. Ne var ki, bunları toplumun dönüşümü amacıyla kullanmıyorlar. Devrimi sosyalizmi bilinmez bir geleceğin sorunu olarak görüyorlar. Yani fiiliyatta burjuva toplumunun eskilerini onarmak için uğraşıyorlar. Pratikte devrime yüz çevirdikleri için öncekiler gibi sonunda dağılıp gideceklerdir.

İşçi sınıfının partisi ya devrimcidir, ya değildir.

20.yüzyılın devrim deneyimleri neyi gösterdi? Örneğin yüzyılın başında II. Enternasyonal azımsanmayacak bir güç durumuna gelmesine karşın etkisindeki kitle gücünü sistemin krizinden yararlanarak burjuvaziyi de-

virlemek için eyleme geçirmek yerine, bu gücü burjuvalar için kendi ülkelerinin egemenleri için cepheye gönderdiler. O sırada gerçek Marksist güçler küçük guruplar olarak varlıklarını gösteriyorlardı. Bu guruplar "gerçek düşman içeride" diyerek emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme, yani emperyalistler arası savaşı proletaryanın burjuvaziye karşı dünya savaşına çevirme politikası izleyerek proletarya enternasyonalizmine sadık kaldılar. İçinde buldukları en kritik koşullarda devrimin çıkarlarını temsil ederek milyonları etkilediler ve onları toplumsal kurtuluş yolunda ayaklandırdılar. III. enternasyonal bu temelde kuruldu ve yüzyılın en etkin devrimci gücü oldu.

Yüzyılın ikinci yarısında Latin Amerika'dan ana çizgileriyle ve benzeri diyeceğimiz bir süreç yaşandı. Sosyalist, komünist partiler uzlaşmacı, statükocu bir çizgi izlediler ve güçlerini muhalif politikalarla oyaladılar, atıl tuttular. Onlara göre daha küçük olan gerçek devrimci hareketler ise içten bir devrimcilik sergilediler. Eylemleriyle kitleleri cesaretlendirdiler. Devrimci bir çizgi izleyerek devrimi hedefleyerek devrim için mücadele ederek bir güç oldular. Bazı yerlerde devrim yapacak bir konuma geldiler diğer yerlerde ise etkin devrimci bir konuma geldiler. İki binli yıllarda kıtada kurulan ilerici ve sosyalist hükümetler bir dizi devrimci mücadeleler sonucudur.

20. yüzyılın başında Rusya'da ve dünyada iki çizgi oluştu, proletaryanın devrimci çizgisi ve küçük burjuva uzlaşmacı oportünist çizgisi. Yüzyılın ikinci yarısında ana çizgileriyle aynı durum yaşandı. 21. yüzyıla girerken dünya genelinde ve bu topraklarda yine iki temel çizgi var: Devrimci marksist çizgi ile oportünist-reformist küçük burjuva çizgisi.

Devrimcilerin deneyimlerini genelleştirerek şu sonucu çıkarırız ki, uzlaşmacı küçük burjuva anlayışa karşı mücadele edilmeden işçiler, emekçiler gerçek devrimcilerin, devrimci marksistlerin etrafında toplanmadan burjuvazi üzerinde zafer kazanılamaz. Çünkü sınıf uzlaşmacı politik hareketler reformist görüşleri emekçiler içinde yayarak kitleleri oyalayarak sermaye egemenliğinin devrilmesini geciktiriyorlar. Bu nedenle proletaryanın ve emekçilerin zafere ulaşması için sınıf işbirliği yanlısı görüşlerle mücadele bir zorunluluktur ve devrimci görevdir.

Devrimin zaferi, proletaryanın tüm toplumsal ve politik araçlarının, devrimci enerjisinin, iradesinin, girişkenliğinin ve inisiyatifinin devrim hedefiyle harekete geçirilmesiyle gerçek olur.

C. Dağlı

AÇILIM, KALDIĞI YERDEN...

Referandumdan hemen sonra, Ankara-Amed-İmralı trafiği yoğunlaştı. Görünen o ki, bir yıl önce Kürt halkının Habur'dan Amed'e uzanan zafer konvoyları yüzünden askıya alınan "dağdan indirme" projesi yeniden ısıtılmakta. O zaman da dile getirmiştik: Bu proje sermaye için can simidiydi. Çünkü ya gerillayı tez elden tasfiye edecek kimi tavizler verecekti, ya da birkaç yıl içinde masasında özerklik, federasyon tartışmalarını bulacaktı. Ve olaylar, bu öngörümüzü doğrulamış bulunuyor.

Bir yıl önce sermaye egemenliği, Habur'daki görüntülerin, sınıflar mücadelesinin kritik dengelerini nasıl sarstığını hemen kavramıştı, alelacele frene basarak "dağdan indirme" projesine son verdi. Çünkü o görüntüler, iç savaşta koca bir kan gölüyle iki karşıt kutba bölünmüş bir toplumda tavizler politikası yürütmek, karşı-devrimin yenilgi ve moral bozukluğu travmasına girmesini göze almak demek olduğunu kanıtlamıştı.

Karşı-devrimin oldukça hassas dengelerini sarsmaktan korkan ve bu yüzden dağdan indirme projesinden vazgeçen sermaye, geçen süre içinde şunu gördü: Eğer bir devrim ancak tavizlerle durdurulabilecek bir gelişme aşamasına gelmişse, sınıflar mücadelesinde dengeler egemenlerden değil, emekçilerden yana işliyor demektir. Bu durumda, ya devrim o tavizleri zorla egemenlerden kopartıp alarak yenilenmiş bir ruhla yoluna devam eder, ya da tavizler vermeyi reddeden sermaye, her türlü demokratik talebin hızla keskinleşmesini ve devrime güç katmasını seyretmek zorunda kalır. Öyle de oldu. Yerel yönetime yönelik talepler hızla "demokratik özerklik" biçiminde keskinleşti, anadilde eğitim talebi ise önceki dönemlerin aksine bir "dilekçe" eylemiyle değil, sokak eylemleriyle, boykotlarla fiilen yaşama geçmeye başladı. Devrimin ortaya çıkardığı, altın değerindeki bu tarihi dersi, açık göz burjuvalar hemen kavradılar ve bir kez daha dümeni "dağdan indirme" projesine çevirdiler.

SÜREÇ DEVRİMİN KONTROLÜNDE

Hükümet eliyle yeniden hızlanan açılım, kimilerine göre sadece bir aldatmacadan ibarettir. Egemen sınıflara güvensizliğe dayanan bu yorum, kısmen doğrudur. Fakat yaşananları basit bir aldatmacadan ibaret görenler, şu önemli gerçeği unutuyorlar. Söz konusu tavizler politikasını sermayeye dayatan, keskinleşen Kürt halkının özgürlük mücadelesinin gücüdür. Sermaye, devrimden duyduğu büyük korkuyla, Kürt halkı daha ileri gitmesin diye, bazı güdük demokratik hakları tanımaya hazır. Yeter ki, siyasi, ekonomik iktidarını koruyabilsin, egemenlerin vermeyeceği taviz yoktur.

Emekçiler, elde edilen ve de edilecek olan tavizlerin, keskinleşen devrimin gücünün eseri olduğunu bilmelidir. Bunlar, büyük zaferin küçük ilk taksitleridir. Ve başka hiçbir şey, geniş emekçi yığınları, devrimin zafer kazanacağına olan inanç kadar etkileyemez. Bu inanç, geniş emekçiler için soyut bir kavram değil, somut, elle tutulur tavizler tarafından yaratılan bir duygudur. Bu inanç, en geridekini bile en ileri fırlatan heyecanı, canlılığı, moral üstünlüğü yaratır. Bu nedenle Leninistler, burjuva sınıftan zorla koparılan tavizleri "hiçbir şey" olarak görmemeli, göstermemeli... Kuşkusuz, devrimci iktidarın fethi ile karşılaştırıldığında bu güdük, kısıtlı tavizler hiçbir şey sayılır. Fakat devrim eğer, alelacele kopartılan tavizleri kendi gücünün bir referansı olarak kabul ederse, bu yolla en geniş yığınları zaferin kazanacağına ikna edebilir. Yeter ki, burjuva sınıftan kopartılan tavizler, devrimci araç ve yöntemlerden vazgeçmenin bir gerekçesi haline getirilmesin. Kuşkusuz, devrimin küçük burjuva önderleri, kopartılan tavizleri devrimci araçların tasfiyesine gerekçe olarak sunacaklar, sunuyorlar. Ancak olaylar, devrimin gelişim dinamikleri, bu türden küçük burjuva zihniyeti boşa çıkartacak denli ileridir.

SERMAYEYİ İPTEN ALMAK

Son birkaç ayda yaşananlara bakıldığında, söylediklerimiz daha iyi anlaşılır.

Tekel işçileri, Newroz, 1 Mayıs gibi derin etkiler yaratan büyük kitlesel eylemler yanında, yükselen gerilla eylemlerinin Kürt halkı üzerinde yarattığı kritik önemde değişimler, sermayenin gözünü yeterince korkuttu. Sınıflar mücadelesinde denge, açıkça bir ayaklanma noktasındaydı ve silahlı savaşım hem bu dengeden beslendi, hem de onu ileriye taşıdı. Daha önce görülmemiş bir ivme ile kısa sürede silahlı eylemler büyük kentlere sıçradı. Öyle ki, gündüz vaktinde dahi en önemli askeri üsler, emniyet binaları, üstelik aynı anda birkaç şehirde birden saldırıya uğruyordu. Bu görülmedik ölçüde ivmelenme, gerçek bir ayaklanma atmosferine gelip dayanmış olan genel sınıf dengeleriyle yakından ilgiliydi. Bu atmosfer, sermaye güçlerinden zaferi kazanma umudunu çekip almış ve onları savunma konumuna çivilemişti. Emekçi sınıflar ve Kürt halkı ise, aksine, patlayan her mermiyle kurtuluş ve özgürlüğün yaklaştığını hissediyordu.

Bu ortam, Kürt halkının devrimci bilincini, örgütlülüğünü ve gözü pekliliğini arttırdı. Artık, her kitle eylemi bir kışanın önünde bitiyor, emniyet binaları ablukaya alınıyordu. Bölgede polisler gözaltı yapamaz duruma geliyordu. Halk buna izin vermiyor, polisleri kitle halinde kilometrelerce kovalıyor, gözaltıları zorla çe-

kip kurtarıyorlardı. Gündüz vakti kendi bayraklarını caddelere, binalara asmaya başlayan ezilen bir halk için, genel silahlı ayaklanma, yalnızca bir adım ötededir.

Bu gerçeği herkesten önce UKH'nin önderleri gördü. Mücadele, Kürdistan'da fiili bir ikili iktidar durumu oluşturacak noktaya yükseliyordu. Kürt halkının özlemlerini, öfkelerini herkesten daha iyi bilen UKH önderleri, sermayeye şunu söylüyorlardı: Ya reform yapın, ya da devrim geliyor; ya reformlarla Kürt halkının öfkesinden sakının ya da kentleri kan gölüne çevirecek bir isyan dalgasına hazırlanın.

Bu açıdan bakıldığında, UKH'nin sermayeyi düştüğü kuyudan çıkardığı, adeta ipin ucundan aldığı söylenmelidir. UKH, daha önce ateşkes ilan etti, sonra demokratik özerklik ilanını erteledi. Sermayeye kimi tavizler vermesi için fırsat tanımış oldu. Hükümet bu önemli pası değerlendirdi ve gizli-açık diyalog süreci yeniden başlamış oldu.

DEVİRİM CEBE SİĞMAZ

Bütün bu manzarada devrimi bekleyen tehlike şudur: Devrimin zor yoluyla kopardığı ve koparacağı tavizler, eğer devrimci araç ve yöntemlerden vazgeçmeye gerekçe yapılırsa, yani "dağdan indirme" projesi gerçekleşirse, burjuvaziye altın değerinde bir fırsat verilmiş olacaktır. Tekelci sermaye bu fırsatı, dengeleri kendi lehine çevirmek için kullanacak ve uygun bir zamanda, bugüne dek vermiş olduğu tavizleri de geri alacaktır. Çünkü o tavizler olduğu yerde kalamaz; kaldığı sürece emekçilere devrimin gücünü, devrimci zorun önemini hatırlatacak, umut verecek ve daha büyük bir moral ve bilinç desteğiyle mücadeleye sarılmalarını getirecektir.

Leninistler, devrimin gücünü şu ya da bu partinin öznel gücü ve taktikleriyle ölçmediler. Bugün sermayenin denediği tasfiye sürecinin bir benzeri, 90'lı yılların başında Dev-Yol, Kurtuluş, vb. pek çok "büyük" yapıyı, devrimci araçlardan uzaklaştıran yasallaşma sürecinde yaşanmıştı. Ve o gün, "devrimi hiç kimse cebine koyup gidemez" demiştik. Yaşam bizi o yıllarda, hem de kısa süre içinde haklı çıkarılmış, kendilerini tasfiye eden bu güçlerin yerine yeni devrimci güçlerin gelişmesi uzun sürmemişti. Bugün, Kürt halkının silahlı gücü tasfiye edilirse eğer, bu belki kısa vadede devrimin gerilemesine yol açacaktır. Fakat burjuvazinin verdiği tavizleri geri almaya başlamasıyla birlikte, bu kez devrim, reform için savaşan partilerden arınmış olarak yoluna devam edecektir.□

BASINA VE KAMUOYUNA HALKLARIMIZA

Kürt halkına yönelik katliamlar durmuyor. En son 17 Eylül 2010 tarihinde Hakkâri, Geçitli köy yolunda sivil bir minibüsü parçalayan ve 9 emekçiyi katleden, çocukları ağır yaralayan alçakça bir mayınlı saldırı gerçekleştirildi. Ve bütün gelişmeler ve deliller, deneyimler gösterdi ki, bu bir devlet terörü ve UKH'ne yıkılmak istenen bir provokasyondur.

Bu, kapitalist devletlerin evvelden beri halk güçlerine karşı özellikle komünistlere karşı kullandığı çamur at, izi kalsın taktiğinin ülkemizde yaşanan son örneği oldu.

Olayın hemen ardından, Cumhurbaşkanı, başbakan ve birçok bakan, devlet yetkilisi, sermaye medyası, bir düğmeye basılmışcasına bu katliamı UKH'ne yıkmak için yoğun bir kara propagandaya başladılar. Aslında bu telaş, bu provokasyonun devletin en üstünden yönetildiğini gözler önüne sermeye yetti.

Kürt halkına yönelik bu hain katliam nasıl gerçekleşti?

Kürt halkı referandumdan büyük bir BOYKOT zaferiyle çıktı. Boykot özellikle Kürdistan illerinde bir zaferle sonuçlandı. Politik ve psikolojik üstünlük tamamen ulusal kurtuluş mücadelesi lehinde yükseldi.

Tam da bunun ardından, özellikle koruculuğu bırakmak isteyen ve tamamen BOYKOT etmiş Geçitli köyü halkına karşı bu faşist katliam gerçekleştirildi. Amaç, tıpkı faili gibi belliydi. Kürt halkının kurtuluş mücadelesi lehindeki atmosferi "örgüt terörü" demagogleriyle dağıtarak kamuoyu tersine çevrilmek isteniyordu.

PKK güçlerinin ilan ettiği ateşkese karşı, 9 gerillanın özel olarak aranıp taranıp sığınaklarında katledilmesi ardından, kentlerdeki protestolarda bu sefer faşist bir subay, 19 yaşındaki bir çocuğu hedef alarak başından vurup katletmiştir. Ardından Geçitli'deki bu katliam gerçekleşmiştir. Kürt halkına çoluk çocuk demeden uygulanan terör ortadadır.

Bu katliamlar karşısında daha en baştan devlet yetkililerinin olayı PKK'ye yıkmaları Selahattin Demirtaş'ın dediği gibi planlı biçimde, olayın üstünün örtülmesi, faillerinin, planlayıcı ve tetikçilerinin aklanması için yapılmıştır.

YAŞASIN HALKLARIN YOLDAŞLIĞI

İşte Kürt halkına yönelik katliamlara varan böylesine ağır baskı ve terör koşullarında "Halklar Kardeşir" demek yetmiyor.

Türk işçi-emekçi sınıfları sermaye sınıfının peşinden gittiği müddetçe, Kürt halkını ezen ulus durumundadır. Bu durumda iken, Kürt halkına kardeşlikten söz etmek trajikomiktir. Ezen ulusla, ezilen ulus arasında nasıl bir kardeşlikten söz edilebilir?

Bugün Kürt halkının ihtiyaç duyduğu "kardeşlik" gibi çeşitli akrabalık lafazanlığı değil, özgürlük mücadelesine fiili destektir. Pratikte mücadeledir. Türk işçi-emekçi sınıfları her şeyden önce kendi üzerindeki sermaye sömürsüne son vermek için, Türk sermaye sınıfına ve devletine karşı, Kürt halkıyla birlikte mücadele birliği örmelidir. Türk işçi-emekçi sınıfları Kürt halkıyla birlikte, kendisini de ezen sömüren Türk sermaye sınıfı ve egemenliğini devirmeden kendisi de özgürleşemeyecektir. Sermayenin ücretli kölesi olma durumu devam edecektir. Kürt halkı özgürleşmeden, Türk işçi-emekçi sınıfları özgürleşemez. Bu yüzden her şeyden önce kendi kurtuluşu için Türk işçi-emekçi sınıfları, Kürt halkına yönelik katliam, baskı, inkâr ve asimilasyona karşı seyirci kalmamalı. Mücadele birliğini örerak Kendi Kaderini Tayin Hakkını şartsız koşulsuz savunmalıdır. Pratik olarak desteklemeli, mücadelesini vermelidir.

Kürt Halkı Yalnız Değildir!

Yaşasın Kürt ve Türk Halklarının Mücadele Birliği!

Kürt Halkına Uzanan Elleri Kıracağız!

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nden

TKEP/Leninist Davası Tutsakları

Elimize posta yoluyla geçen bu mektubu haber niteliğinden dolayı yayınlıyoruz

ZİNDANLARDA BASKILAR SÜRÜYOR

Kandıra 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde TKEP/L davası tutsağı olan Musa Karataş, jandarmaya kelepçelenmeyi kabul etmediği için tedavi olamıyor.

6 Ekim günü Kandıra Devlet Hastanesi Üroloji Servisi'ne muayene ve tedavi için gitmesi gereken Musa Karataş ve diğer 3 tutsak, hastaneye götürülmek için jandarmalara kelepçelenmek istendi. Normal şartlarda tutsakların iki elini birbirine ya da iki tutsağı birbirine kelepçeleme ceza-

evi idaresi, tutsakları birer jandarmaya kelepçelemeye kalkınca, tutsaklar bu durumu kabul etmediler. Jandarmaya kelepçelenmeyi reddeden Musa Karataş ve ismini öğrenemediğimiz 2 MLKP davası tutsak ve Kürt kökenli bir adli tutuklu hastaneye götürülmedi.

Tutsakların tedavi dahil her tür haklarını keyfi gerekçelerle kısıtlayan devlet, bu defa da tutsakların kabul etmeyecekleri bu tarz bir yöntemi uygulamaya koyuyor.

KANDIRA'DA TUTUKLU YAKININA 3 AY GÖRÜŞ CEZASI

Devlet zindanlardaki devrimci tutsaklar ve yakınları üzerindeki baskıları ve saldırıları, bulduğu binbir bahaneyle sürdürmeye, arttırmaya çabılıyor. Tutsaklara gelen mektup ve yayınları engellemek, çeşitli bahanelerle giysileri vermemek, kırtasiye malzemelerine çeşitli nedenlerle kısıtlama getirmek, başka bir cezaevine sürgün göndermek ya da bir şekilde gerekçesini bulunup görüş yasağı vermek...

Kandıra 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan Ergül Çiçekler'in ziyaretçisine 3 ay görüş yasağı verildi. Ergül Çiçekler'in görüşüne giden bir yakını, 3 ay süreyle görüş yapamaya çağı gerekçesiyle görüşe alınmadı.

Ziyarete gittiğinde durumu öğrenen tutuklu yakını, görüş cezasının gerekçesini sorduğunda ise aldığı yanıt il-

giñç. Bir ay önce Ergül Çiçekler ile yaptığı açık görüş sırasında yan masada bulunan diğer tutuklular ve yakınlarıyla selamlaşmış olması! Bir önceki açık görüş sırasında ziyaretçilerin çok kalabalık olduğunu, aynı masada oturup konuşma imkanı olmadığı için bazılarının ayakta beklemek zorunda kaldıkları, orada bulunan tutuklu yakınlarıyla da gelip geçişleri sırasında doğal olarak selamlaştıklarını belirtti. Böyle bir gerekçeyle görüş yasağı getirilmesinin tek nedeninin, devrimci tutsaklara ve yakınlarına çeşitli güçlükler, zorluklar yaşatarak, onların devrimci tutsakların ziyaretine gitmelerini engellemek olduğunu, bu cezanın da ne kendisine ne de ziyaretine gittiği Ergül Çiçekler'e bilgisinin verilmemiş olduğunu söyledi.

**BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!
ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

ÇADIRKENT YENİDEN!

Birkaç gün önce, Tek-Gıda İş başkanı Mustafa Türkel'in Tekel işçilerini 4-C'ye başvurmaktan başka şansı olmadığı şeklinde açıklama yapmıştı. Tekel işçileri Türkel'in bu açıklaması üzerine harekete geçti. Tek Gıda-İş yönetiminin, 78 gün süren Ankara eyleminin ardından 1 Nisan'dan bu yana Tekel işçilerine ve kamuoyuna verdiği sözleri yerine getirmediğini, işçiler üzerinde 4-C'yi kabul etmeleri için baskı uyguladığını belirten işçiler, bu durumu protesto etmek amacıyla 4. Levent'teki Tek Gıda-İş binası önünde 4 Ekim günü oturma eylemine başladılar.

1 Ekim 2010 tarihi itibarıyla Tekel işçilerinin iş kaybı tazminatlarının ödenmesi sona eriyor. 78 gün süren eylemlerinin sonunda sendikamızın 4-C dayatmasıyla karşı karşıya kalan Tekel işçilerini temsil eden İstanbul, İzmir, Hatay, Batman ve Tokat'dan gelen 25 Tekel işçisi Tez Koop-İş 5 Nolu şubede süreci değerlendirip ne yapacaklarına karar vermek üzere bir toplantı yaptılar. Yapılan toplantıda, sendikamızın işçilerden Anayasa Mahkemesi'nin atamalarını beklemelerini istediği, sendikamızın işçilerin sorunların çözüm için hiçbir adım atmadığı, birçok ilde işçiler üzerinde baskılar uygulandığına değinilerek, eylem için karar alındı.

Dövizler hazırlayan Tekel işçileri, sabah erken saatlerde 4. Levent'deki Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi binası önüne geldiler. İşçiler Mustafa Türkel'le görüşme yapmak istedi. Binaya alınmayan, sendika binasının önünde polis müdahalesiyle karşılaşan işçiler, "Sendika Uyuma İşçine Sahip Çık!", "Her Yer Tekel Her Yer Direniş!", "İşçiler Burada, Sendikacılar Nerede!" sloganlarını atmaya başladılar. Polisle görüşme yapılırken özel güvenlikçilerin provoke etmesi üzerine, Tekel

işçileri özel güvenlik elemanlarına müdahale etti. Mustafa Türkel'le görüşene kadar oradan ayrılmayacaklarını belirten işçiler, sendikalarının onlara ihanet ettiğini ve bunu asla unutmayacaklarını belirterek, "işçi sınıfı bu ihaneti unutmuyacak, Mustafa Türkel ve onun gibilerinden hesap sorana kadar Tek Gıda İş sendikası önünde bekleyeceğiz" dediler.

Karşı kaldırıma geçen Tekel işçileri slogan atmaya başladılar. Burada oturarak, "Her Yer Tekel Her Yer Direniş", "Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır" sloganlarını atmaya devam ederken, polis de işçileri dağılmaları yönünde ikna etmeye çalıştı. Tekel işçileri burada bir süre daha oturduktan sonra basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasında "1 Ekim itibarıyla iş kaybı tazminatlarının ödenmesi son buldu. 4-C sözleşmesini imzalasak bile, hükümet verdiği sözü tutmayarak iş vermiyor. 4-C'yi imzaladığı halde aylardır iş bekleyen, işyeri belli olduğu halde işbaşı yaptırılmayan işçiler var.

Anayasa Mahkemesi, referandum sonra-

sında mahkemenin üye sayısının 11'den 17'ye çıktığı için, 11 üyeye karar verilmesini adil bulmuyor. 4-C karşısında rengini belli ediyor.

Tek Gıda-İş Yönetimi ise, 1 Nisan'dan bu yana işçilere ve kamuoyuna verdiği mücadele sözlerini, şerefi üzerine yaptığı yeminlerin hiçbirini tutmadı. Mücadele etmekten geri kaçıyor.

Bu koşullarda ya kaderimize boyun eğip, hükümet ne diyorsa ona razı olacağız, ya da sendikamızın temelini Tekel işçilerinin attığı sendikamız Tek Gıda-İş'in mücadeleyi başlatması için kapısını aşındırmaya devam edeceğiz.

Bir kez daha Tek Gıda-İş'in kapısında. Temmuz ayında Türk-İş Genel Merkezi'ndeydik. Sendika yönetiminden Tekel işçileri için verdiği sözleri tutmasını istemek için buradayız. 78 günlük mücadelenin boşa çıkmaması için geldik. 4-C uygulamasının ve taşeronlaşmanın genel bir çalışma biçimi haline gelmesini önlemek için mücadele etmekten başka yolumuz kalmadı.

Sağlıktan eğitime, tersaneden belediyeye, hizmet alanlarından üretime kadar her alanda iş güvencesi yok ediliyor. Geçici, sözleşmeli, taşeron gündelikçi çalışma yaygınlaşıyor. Hakim üretim biçimi esnek çalışma oluyor. Bu gidişe tek başına ne Tekel işçileri ne de Tek Gıda-İş karşı koyamaz. Ancak 78 günlük direnişin öncüleri, sendika yöneticileri görev ve sorumluluktan kaçamaz. İşçi sınıfının beklentisi bu yöndedir.

Tek Gıda-İş yönetimi sorumluluktan kaçamaz. Mücadeleyi nasıl başlatsa öyle sürdürmek zorundadır. Ondan beklenen budur. İşçiyi arasını açarak, mücadele eden işçileri aşağılayarak, onlara terörist deyip suçlayarak bir yere varamaz. Çevik kuvvetin ardına sığınarak mücadeleciler sendikacılığa örnek olamaz.

Karşımıza polis barikadı kurdurdunuz. Yan yana olduğumuz günleri çok çabuk terk ettiniz. Ocak, Şubat'ta barikatın karşı tarafında AKP hükümeti ve ona destek veren Türk-İş Genel Merkez Yönetimi vardı. Ya bugün?

Barikatın bizim tarafımızda Türk-İş ve Tek Gıda-İş yöneticileri yok. Tek Gıda-İş Yönetimi istifa ettiği, hain ilan ettiği Türk-İş yönetimiyle birlikte AKP hükümetinin koltuk değneği mi olacak, yoksa haklarını arayan işçilerle birlikte mücadele mi edecek? Soru gibi cevabı bir: Barikatın üç yanı yok: ya bizimlesiniz ya da bizim karşıımızda onlarla!

Tekel işçilerinin bugün buradaki sayısına bakarak sakın olaki, işçilerin mücadeleye hazır olmadığı kanaatine varmayın. Bizim temsili olarak gelişimizi yanlış yorumlamayın. Tek Gıda-İş yönetimi de bu yanılığa kapılmasın. 1 Nisan'dan beri mücadele eden işçilere uygulanan polis ve sendikacı baskısına her kesim gibi Tekel işçileri de sabır ve ibretle izlemekle yetiniyor.

Herkesin olduğu gibi Tekel işçilerinin de bir sabrı ve sınırı var. Bu sınırı kimse zorlamaya kalkmasın.

Tek Gıda-İş göreve!

Sendika işçilerin evidir!

4C'ye karşı mücadele etmeyen, işçi sınıfına ihanet eder!" denildi.

Yapılan açıklamanın ardından sendika önündeki bekleyiş devam ederken, Mustafa Türkel'in ticari bir taksile Genel Merkez'in arka tarafından çıktığı öğrenildi.

İşçiler Tek Gıda-İş Genel Merkezi önündeki süresiz oturma eylemini sürdürürken bu arada çaylarını demlemeye, battaniyelerini hazırlamaya başladılar. Ankara'da süren 78 günlük büyük direnişlerinden kazandıkları pratiklikle çadırlarını da kurmaya başlayan Tekel işçileri sendikaların kendilerine ve haklarına sahip çıkması için sloganlarını yükseltiyor, tüm tekel işçilerini eyleme çağırıyorlar. Kamuoyunun da desteğini bekliyorlar.

Tekel işçilerinin çadır kurmaya başlamalarıyla, çevreden de destekler gelmeye başladı. Sendika genel merkezinin çevresinde bulunan duyarlı insanlar ve esnaf su, çorap, çadır için gerekebilecek bir takım malzemeler getirmeye başladılar. □

TEKEL İŞÇİLERİNDEN ÇAĞRI

4 Ekim günü Tek Gıda-İş önüne giden Tekel işçileri, bir açıklama yaparak emekçi halkı Tek Gıda-İş önüne kendilerine desteğe çağırdılar. İşçilerin bu kısa çağrısını yayınlıyoruz: "Basının ve Kamuoyunun Dikkatine

Bilindiği gibi Tek Gıda-İş Yönetimi Tekel işçilerini 4-C sözleşmesinin imzalamalarını istemiş ve mücadele yerine Anayasa Mahkemesi kararını bekleyeceklerini açıklamıştı. Tek- Gıda İş yönetimi geçtiğimiz aylarda birçok eylem planı kararı almış ama bunları uygulamamıştır.

Bu kararların hayata geçmesi için sesini yükselten işçilere ise "Bunlar Tekel işçisi değil" diyecek kadar onlara ihanet edecek noktaya gelmiştir. Bu durum karşısında tüm Türkiye'den bir grup Tekel işçisi (25 kişi) İstanbul'a geldiler. Tek-Gıda İş Genel Merkezi önüne gittiklerinde daha önce de görüldüğü gibi polis barikadı ile karşılaştılar.

Mücadele eden tekel işçileri kendi sendikalarına alınmıyorlar. Bu işçiler ortak bir karar alarak sendika önünde oturma eylemi başlattılar. Bu gece ve yarın oturma eylemine devam edecekler, dayanışma amacıyla sizleri yanlarında bekliyorlar.

İletişim için: Metin Arslan 0535 469 85 74

Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi İletişim Bilgileri

Adres: Konaklar Mah. Konaklar Sok.No:1 / 4. Levent / İSTANBUL"

TEK GIDA İŞ ÖNÜNDE İKİNCİ GÜN

Tekel işçileri, Tek Gıda İş Sendikası önünde 2. günü geride bıraktılar.

İşçiler ilk günün gecesinde battaniyeye sarılarak soğuğa karşı durmaya çalıştı. Kimi işçi kaldırımda kartonlar üzerine uyuyarak, kimi parkta bulunan bankalara uzanarak ilk geceyi geçirdiler.

Tek Gıda İş Genel Merkezi, binanın içi, bahçesi ve etrafı polislerle tamamen çevrilmiş durumda. Tek Gıda İş Sendikası bir kışlayı andırıyor.

2. gününün sabahında sendikaya gelen Güneydoğu Anadolu Bölge sorumlusu Mecid Amaç'la kısa süreli bir tartışma yaşandı. Sendikaya girmek üzere iken işçilerden biri, "Günaydın başkan, selam da mı yok? \$ Daha dün Ankara'da selam veriyordunuz, ne oldu? 78 gün eylemden sonra aldığınız eylem kararlarına uymayarak ve Türk-İş'in tutumunu kınayan siz değil miydiniz? Sizin de bu polisleri buraya yığmanızla ne kadar tutarlı olduğunuzu görüyoruz" dedi. İşçilerin bu sözlerine karşı Mecid Amaç işçileri, "küfür etmekle" suçladı. İşçiler bu duruma çok sinirlendi. "Size kim küfür etti! Arkadaşımız işsiz kaldı, psikolojik sorun yaşadı, eşini öldürdü e-vine ekmek götüremediği için, siz ne diyorsunuz yaa" tartışmaları yaşandı.

İşçiler sendika önünde arada bir slogan atıyor "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız", "Tekel'in Ateşi Tek Gıda'yı Yakacak". İşçiler direniş alanlarına "4/C'ye Karşı Mücadele Etmeyen, İşçi Sınıfı Mücadelesine İhanet Eder" pankartı astı. İşçilerin talebiyle Ayışığı Fotoğraf Atölyesi, işçilerin Ankara direnişinde çekilen fotoğraflarını direniş alanında sergiledi. İşçiler dışardaki arkadaşlarından herkesin gelebilmesi için çalışıyorlar. Gün devam ediyor, gecenin soğuk geçeceği belli. İşçiler soğuğa karşı malzeme toplamaya çalışıyorlar. Eğitim Sen'den ve Mücadele Birliği Platformu'ndan yemek ve malzemeler getirildi. □

TEK GIDA İŞ ÖNÜNDE EYLEM SÜRÜYOR

Takvimler 8 Ekim'i gösterirken, Tekel işçileri Tek Gıda-İş önündeki 4. günlerine başladılar.

Serin ve yağışlı olan gece, sohbetlerle geçti. İşçiler ve desteğe gelenler, eylem süreci hakkında tartışıyorlar. Yunanistan'da art arda genel greve giden işçi ve emekçilerden açılıyor konu. Ve Mustafa Türkel'in Tekel işçileri adına oraya gidip, oradaki işçi emekçilere Tekel eylem sürecini gururlanarak anlatışını hatırlıyorlar. Ve diyorlar, "Mustafa Türkel gelip oraya 78 gün kalmış mı işçilerle, soğuk çadırlarda gecelemiş mi, bizim kendimizin bunları gidip Yunanistan işçi ve emekçilerine anlatmamız gerekiyor. Biz Tekelci işçilerin kendimizin yaşadıklarımızı, deneyimlerimizi anlatmamız gerekiyor Avrupalı sınıf kardeşlerimize".

Ve sabah Mustafa Türkel geliyor, bir kale gibi polis ablukası altında olan Tek Gıda-İş'e giriyor. Aylar önce Ankara'da Türk-İş Konfederasyon binasında olduğu gibi, işçilerin aidaatlarıyla yapılan bu büyük, sıcak bina, kapılarını sahibi olan işçilere açmıyor, onları bir düşman gibi kapıların ardında tutuyor, tutmak için devletin güvenlik güçlerinden destek alıyor. Mustafa Türkel girerken işçiler sesleniyor ona, aylar önce kendisinin söylediği, "4/C'ye geçen şerefsizdir" sözünü anımsatmak için haykırıyorlar: "4/C'ye geçen şerefsizdir". Mustafa Türkel elini sallıyor cevap olarak, "hadi oradan" dercesine.

Ancak Tekel işçileri yalnız değil. Aylar önce Kızılay esnafının yaptığı gibi, şimdi de Levent esnafı ve halkı sahip çıkıyor eylemci Tekel işçilerine. İstanbul'un işçi ve emekçileri, emek dostları, devrimciler sahip çıkıyorlar

Tekel işçilerine ve malzeme, yemek taşıyorlar Levent'teki Tek Gıda-İş'in önüne.

Saat 11.00 civarında sendikalardan şube başkanları bir araya geldiler, görüşmeler sürerken işçiler slogan atmaya devam ediyorlar. İşçiler daha önce ozalit çıkış olarak asmış oldukları "4/C'ye Karşı Mücadele Etmeyen İşçi Sınıfına İhanet Eder / Tekel İşçileri" yazılı pankartı yenilediler. İşçiler görüşmelerin sonucunu bekliyorlar.

"Kumlu'yu Alana Türkel Bedava" sloganları atıyor işçiler. Ayrıca bugün 30-40 kadar Tekel işçisinin daha kendilerine katılmasını bekliyorlar.

Öğle saatlerinde yağmur altında çadırlarını sağlamlaştırmaya çalışan işçiler, olayı görüntülemeye gelen televizyon muhabirleriyle konuşuyorlar. Mustafa Türkel'e seslenerek "Hani 4/C'yi imzalayan şerefsizdi, hani bir tek işçi bile kalsa ben onun arkasında olacağım diyordu. Biz şimdi niye hala buradayız?" diyorlar. "Bu bina bizim, tek el işçilerin alın teriyle kazandıkları paradan toplananlarla yapıldı. Ama biz sendikaya giremiyoruz" şeklinde sözlerle isyanlarını belirtirken "Burası artık bir sendika değildir, burası artık karkoldur, emniyet müdürlüğüdür; çünkü biz buraya geldikçe polislerle, çevik kuvvetlerle, polis otolarıyla, panzerlerle karşılanıyoruz, demek ki, burası emniyet müdürlüğü haline gelmiştir" diyorlar.

Soğuk, yağmur dinlemeden sloganlar devam ediyor, 78 günü çadırda geçiren işçiler, süreci değerlendirerek sendikacıların görüşmelerini beklerken, yaşadıklarını da sloganlarla dile getiriyorlar. Türkel'le görüşmek istediklerini söylüyorlar. İşçiler arasında konuşulan konulardan biri de Tekel Eyleminin bitiriliş nedeni. İşçiler "Bu eylemi sen bilerek

bitirdin, Türkel, sen bizi Çay-Kur için sattın Türkel" diyorlar. Birçok işçi "biliyorsunuz Çay-Kur'da örgütlenme konusunda sorunlar vardı, Tekel eyleminin olduğu süreçte, işte Türkel bizi bu Çay-Kur'daki örgütlenmeyi alabilmek için sattı. Sendikacılar bizim kendi dertlerimizden başka bir şeyden haberimiz yok sanıyorlar ama biz her şeyin farkındayız" diyor.

Gün içinde işçiler Mustafa Türkel'i yeniden yakalıyorlar. "Zamanında '4/C'yi imzalamayan bir kişi bile olsa yanındayız' diyordunuz". Türkel, "Burası dingonun ahır değil, siz bize küfür ediyorsunuz" diyor. Bunun üzerine işçiler polis ablukasını gösteriyorlar, "Evet, anlaşılıyor. Siz içeride saltanat sürerken biz soğukta üşüyoruz. Ama sabrımız taşmak üzere" diyorlar.

Bu gün ayrıca öğretmenler desteğe geldiler Tekel işçilerine. Öğle saatlerinde de bir radyo kanalında söyleşiye katılan iki Tekel işçisi, eylem sürecini anlattılar. Tek Gıda-İş ve Türk İş'in kendilerine, "Siz gidin dinlenin, tatilinizi yapın, Ağustos ayında geldiğinizde müthiş bir eylem planı ile karşınıza geleceğiz" dediklerini anlatıyor işçiler. "Oysa 'işçilerin 4/C'yi kabul etmekten başka şansı yoktur' yazısını daha biz çadırları söktüğümüz ilk gün hazırlamışlardı. Bu eylemin başa dönmesi gerekiyor; bugün 4/C sadece Tekel işçilerinin sorununu değildir, tüm alanların sorunudur" diyor işçiler ve tekrar vurguluyorlar: "Biz her ayın bir günü, sendikamız için çalıştık, çalıştığımız her ayın bir günlük ücreti sendikaya aidat olarak kesildi. Ve şimdi aidaatlarımızla yapılan evimize giremiyoruz."

Saatler ilerliyor ve hava kararmak üzere. Eylemci Tekel işçilerini ve ziyaretçilerini soğuk ve zorlu bir gece daha bekliyor. □

TEKEL İŞÇİLERİNE DESTEK ZİYARETLERİ

Tekel işçileri Tek Gıda-İş önündeki eylemleri 4. gününde. Hava soğuk ve yağışlı. İşçiler çadırlarını sağlamlaştırıyorlar. Yeni ve büyük bir çadır kurmaya girişen işçiler şehir dışından gelecek olan işçilerin çadırlarını şimdiden hazırlamaya başladılar.

Herkes çadırı ilgili bir şeyleri tamamlamaya çalışıyor. Akşama doğru destek ziyaretleri gelmeye başladı. Tekstil-Sen, Limter-İş, Tez Koop-İş, Eğitim-Sen, Genç-Sen, Emekli-Sen'in de aralarında bulunduğu Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGSP) Tekel işçilerini destek ziyaretine geldi.

4. Levent Metro İstasyonu'nda bir araya gelen platform üyeleri, "Tekel İşçilerinin 4/C'ye Karşı Mücadelesini Destekliyoruz" yazılı bir pankart açarak, "Tekel İşçileri Yalnız Değildir", "Sözleşmeli Köle Olmayacağız", "Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları eşliğinde Tek Gıda-İş önüne yürüdü.

Üç gündür direnişte olan Tekel işçileri adına konuşan Metin Arslan, desteklerinden dolayı platform bileşenlerine teşekkür ederek, "Ankara'da 78 gün boyunca direndik ve bir şekilde belli bir anlaşma sonucu direnişimiz bitirildi. Çadırların kaldırılmasıyla birlikte bir dizi eylem kararı alan sendika bunların hiçbirine uyumadı. Uymamakla birlikte en son Ağustos ayı başında Tek Gıda-İş'in hukuk görüşü diye bir yazı yayımladı. Bu da işçilerin 4/C'ye geçmesine yöneltti" dedi.

Dünya kadar TEKEL işçilerine "4/C'ye geçen şerefsizdir, namerttir, tek kişi kalana kadar mücadele edeceğim" diyen Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in, Anayasa Mahkemesi'nin 4/C ile ilgili kararını Eylül ayında vereceğini, ama bir grup TEKEL işçisi olarak Ankara Anayasa Mahkemesi önüne gittiklerinde böyle bir kararlarının olmadığını söyleyerek, işçileri provokatör, eylemci, sapkın diye nitelendirdiğini hatırlattı.

Sonuç olarak 4/C'ye geçmeyeceklerini belirten Arslan, şöyle konuştu: "Biz kölelik yasasına geçmeyeceğiz diye mücadele verdik. Biz özlük haklarımızla çalışmak istiyoruz. Son süreçte ülkemizde 4/C, 4-B taşeron saldırıları daha da artarak devam ediyor. Biz Tekel işçileri olarak bu süreçte çok eylem yaptık. Tek Gıda-İş bu süreçte önümüzde hep bir engel oldu. Biz bir şeyler yapmaya çalışırken bu eylemleri sabote etmeye çalışıyordu. Sendikaları arayarak eyleme destek vermemeye çağırıyordu. Biz yine onu uyarıyoruz, gelip iş-

çilerden özür dilesin ve kaldığı yerden mücadeleye devam etsin. Bu Tek Gıda-İş'in sorunu değil, bu KESK'in de, DİSK'in de, taşeron çalışan bütün işçilerin de sorunu. Birlikte hareket etmemiz lazım. Biz bu mücadeleyi sonuna kadar vereceğiz" dedi.

HSGGSP sözcüsü Yunus Öztürk, konuşmasında 4/C adı altındaki esnek çalışma biçiminin tüm iş kollarında yaygınlaştırıldığına dikkat çekerek, bunun yalnızca Tekel işçileriyle ilgili olmadığını, sağlık ve eğitim sektöründeki taşeron firmalarda çalışan emekçilerin de sorunu olduğunu belirtti. "Birleşik mücadele oluşturmak zorundayız, bunun çabası içerisindeyiz. Bu yüzden nerede örgütlenmek isteyen varsa, nerede sözleşmeli çalışmaya itiraz eden varsa, nerede esnek çalıştırmaya, 4/C kölelik sözleşmesine karşı mücadele veren varsa biz de onların yanında olacak, mücadeleyi büyüteceğiz" dedi.

Tekel işçilerinin Ankara'daki direniş mevsisini İstanbul'a taşıdığını söyleyen Tekstil-Sen Genel Sekreteri Beycan Taşkiran ise Tekel işçilerinin direnişinin "ayrıştırıcı" olduğunu belirterek "Tekel direnişi mücadelecilik çizgiyle işbirlikçi çizgiyi, devrimci çizgiyle uzlaşmacı çizgiyi ayrıştırıyor. Bugün oynadığı rol budur. O gün oraya gelip resim verenler, açıklamalar yapanlar neredeler, burada değil çünkü onların koltuklarından hesap soruyor Tekel işçileri. Tekel işçileri bunun için mücadele veriyor, biz fiili meşru mücadeleye inanıyoruz. Onların omuzbaşlarında olacağız, 30 yıldır burada sendikaların başlarına çöreklenmiş, işçileri sömüren sendika ağalarından hesap soracağız, sizler bizim onurumuzsunuz" dedi.

Konuşmaların ardından platform bileşenleri bir süre daha kalarak işçilerle sohbet ederken, Tekel işçileri platform bileşenleriyle sıcak çaylarını paylaşarak sohbetleri koyulaştırdılar. Gece saat 02.00'ye kadar süren sohbetlerin ardından uyumak için çadırlara geçildi. □

TEK GIDA İŞ ÖNÜNDE 6. GÜN

Eylemlerinin 6 gününde Tekel işçileri, Sapphire işçilerinin basın açıklamasına destek vermeye gittiler. Saatler 12.30 civarında Sapphire gökdeleninin önüne giden Tekelciler, burada da polis ablukasıyla karşılaştılar.

Basın açıklamasının ardından Tek Gıda-İş önüne, çadırlarına dönen işçiler, basınla söyleşilerine devam ediyorlar. “Madem anlaşmıştı-

nız hükümetle, sonuç buydu, 4/C idi, neden 78 gün bize eylem yaptırınız, neyin pazarlığı, neyin anlaşmasıydı bu” diye öfkelerini haykırıyorlar kendilerine sahip çıkmayan Türk-İş ve Tek Gıda-İş’e.

Bekleyiş sürerken, destekler de gelmeye devam ediyor Tekel işçilerine. Ve yeni pankartlar asıyorlar, taleplerini içeren. “4/C İptal Edilsin, İşimizi, Haklarımızı İstiyoruz, TEKEL İşçileri” ve “İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız”.

Saatler 16.00’yi gösterirken, SDP, BDP ve TÖB geliyor ve ortak açıklama yapacaklar. Aynı zamanda İstanbul milletvekilleri Akın Birdal ve Sabahat Tuncel ziyarete geldiler. Milletvekilleri Tekel işçilerine, “mücadelede kararlılık” çağrısı yaptılar. Konuşmaların ardından Tek Gıda-İş’e girip Mecit Amaç’la konuşmak istediler. Ancak sendika yönetiminin binada olup olmadığı anlaşılmadı, yöneticiler giriş çıkışları anlaşılmaması diye kendi araçlarıyla değil ticari taksilerle gidip geliyorlar işçilere görünmemek için. Dikkat çeken bir diğer şey ise, şu ana kadar hiçbir sendikadan işçilere destek gelmemesi. Tokatlı bir işçi, Tek Gıda-İş yönetiminin diğer sendikalarla görüştüğünü, “bugün bize yarın size” diyerek işçilere destek verilmemesini istediğini söylüyor milletvekillerine. Akın Birdal, “Bugün Mecliste 20 kişiyiz, 80 kişi olsak bu sorunun çözümü daha farklı olurdu” diyor. Buna karşılık emekli bir Tekel işçisi de, “değil 80, 550 olsalar bu sorunu çözemeyeceklerini, sorunun daha köklü olduğunu, AKP’nin bile çözemeyeceğini, uluslararası bir sorun olduğunu ve bunu çözebilecek şeyin ancak halkların birlikte mücadele etmesi olduğunu, bir devrim olduğunu” söylüyor.

İşçilerin ve destekçilerinin Tek Gıda-İş önünde bekleyiş sürüyor. □

Emek Dostlarını Yanımızda Görmek İstiyoruz

Tek Gıda-İş Sendikası önünde oturma eylemi başlatan Tekel işçilerine sorularımızı sorduk. Ankara’da 78 gün süren direnişlerini sonlandırırken alınan eylem kararlarına uyulmadığı için Tekel işçileri Tek Gıda-İş Sendikası önünde eyleme başlamıştı. Kendi sendikalarına sokulmayan, polis ablukasıyla ve müdahaleyle karşılanan işçiler, eylemlerinin 3. günündeler. Tekel işçilerinden İmam Yargıç durumu anlattı.

Mücadele Birliği: Bize neden Tek Gıda-İş sendikası önünde eyleme geçtiğinizi anlatır mısınız?

İmam Yargıç: Bizim adımıza dünya çapında ismini duyuran Mustafa Türkel’i kınamak için buradayız. Ankara’da 78 gün boyunca mikrofonu eline aldığı zaman böbürlenerek konuşuyordu. Konuştuğunda “eğer 4/C’ye imza atmayan bir kişi de olsa arkasında durmazsam namerdim” demişti. Hükümetin bize verdiği tarih 1 Mart’tı. 1 Mart’ta çadırları kaldırmazsak müdahale edeceklerdi. 28 Şubat’ta Anayasa Mahkemesi kararıyla bizim 4/C 8 ay uzatıldı. “Tabi ki

bu süre zarfında eylemlerimiz devam edecek” dedi. Bu eylemler 1 Nisan, 2 Haziran, 3 Mayıs eylemleri ve 26 Mayıs genel grevi olarak kararlaştırılan eylemlerin hiç birinin içi doldurulmadı. Bu eylemler yerine gelmediği için, buraya gelip Mustafa Türkel’le görüşmek istedik. Görüşmeye geldiğimizde ise polisi sendikamızın önünde gördük. Mustafa Türkel’le görüşmek istediğimizi söylediğimizde ise görüşemeyeceğimizi ve içeriye girmemizin yasak olduğunu söyledi. Sonuç itibarıyla akşam 17.00 sularında Mustafa Türkel’i polis arkadan ticari arabalarla kaçırdı. Görüşme talebinde bulunsalar bile polisi sendikadan çekmeden biz görüşmeyi kabul etmeyeceğiz.

Mücadele Birliği: Bugün 3. gününüz, bize buradaki durumunuzu anlatır mısınız?

İmam Yargıç: Günümüz Tekelci arkadaşlarımızla gayet iyi geçiyor ve direnişimiz morali yüksek bir şekilde iyi geçiyor, mücadelemize devam edeceğiz. Bütün arkadaşlarımızı ve emek dostlarını yanımızda görmek istiyoruz. □

TEK GIDA-İŞ ÖNÜNDE 8. GÜN

Tekel işçileri 11 Ekim Pazartesi günü eylemlerinin 8. gününde Tek Gıda-İş Sendikası önüne gelerek sloganlarını atmaya devam ediyorlar. Tekel işçilerinin mücadelesini destekleyenler onları ziyaret etmeye devam ediyorlar. Paşabahçe Devlet Hastanesi bahçesindeki çadırında direnişinin 100'lü günlerine giren Türkan Albayrak, bugün Tekel işçilerini ziyaret ederek onlarla dayanışma içinde olduğunu bildirdi bir kez daha. Tek Gıda-İş önüne gelen Tekel işçileri "Yaşasın Sınıf Dayanışması", Türkan Albayrak Yalnız Değildir", "Her Yer Tekel Her Yer Direniş", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf

Dayanışması", "Tekel İşçisinin İntikamı Korkunç Olacak" sloganları attılar.

Yine bugün BDP Genel Merkezi'nden bir kişinin gelerek Tekel işçilerinin sorunlarının çözümü yönünde sendika yetkilileriyle görüşme yaptığı öğrenildi. Görüşmenin sonucunu bekleyen Tekel işçileri görüşme sonunda, "Tekel işçilerinin sorununun çözümü için anayasal düzenlemelerin beklenmesinden başka çözüm yolunun bulunmadığı" şeklinde bir cevap alındığının duyulması üzerine, Tekel işçileri sloganlarla durumu protesto ettiler. Tekel işçileri kararlı bekleyişlerini 8. günün akşam saatlerinde de sürdürmeye devam ediyorlar. □

ALEVİLER İZMİR'DE EYLEMDE

Star Tv'de Çarkıfelek programında bir Erzincan bağlantısı varken canlı yayında bağlantının kesilmesiyle M.Ali Erbil'in "Orada ne yapıyorsunuz, mum söndü mü yapıyorsunuz?" şeklindeki sözleri, Alevi halkından tepki topladı.

6 Ekim akşamı saat 20.30 sularında Alsancak Stadı civarındaki Doğan Medya Grubu'nun önünde toplanılmaya başlandı. Kalabalık önce, alkışlarla bu zihniyete lanet okuyarak, sonra da "Maraş'ı Sivas'ı Unutmadık", "Sivas'ın Ateşi Katilleri Yakacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Düzenin Alevi'si Olmayacağız", "Susma Haykır Halklar Kardeşler", "Pir Sultanlar Ölmez Alevi Işığın Sönmez" sloganlarıyla tepkilerini ortaya koydular. İnsanlar öfkelerini farklı şekillerde ifade ederken, kimileri de "Bu sorunun kaynağı M.Ali Erbil değil arkadaşlar, ona yön veren, ona fırsat veren, bizi akşam işimizden evlerimize dönerken buraya getirenleri çok iyi tanıyalım. Medya patronlarını çok iyi tanıyalım arkadaşlar, bu zihniyeti çok iyi tanıyalım, bu zihniyeti lanetliyorum" diyerek sermaye patronlarına da lanet okudular. Başka bir arkadaş da öfkelerini şu şekilde ortaya koydu; "Biz yeni bir sınavdan daha geçiyoruz, bu ülkede bir başbakan Alevilerin malı, kanı, canı helaldir diye fetva veren Ebu Suhud'la gurur duyduğunu söylüyorsa, bu ülkede M.Ali Erbil'in

bunu yapması normaldir. Biz burada isimleri değil zihniyeti kınıyoruz. Ve onlara diyoruz ki Pir Sultanlar nasıl Hızırlarla baş ettiyse biz sizinle tarihin her sayfasında baş etmeye hazırız."

Saat 21.45 sıralarında "Onurlu ve Başlı Dik Yolumuzda Yürüyoruz Alevi Yol Kültür Derneği Asarlık Şubesi" pankartıyla ve "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganıyla yaklaşık 30 kişilik bir grup genç eylem yerine geldi. Gençler geldikten sonra hareketliliğin artmasından korkan polis, insanları dağıtmak için her şeyi yaptı. Arada bir yolu trafiğe de kapatan insanlar, sloganları daha gür bir şekilde tekrar haykırdıktan sonra Hürriyet binasına yumurta attılar. Yarınki basın açıklamasının duyurusu yapıldıktan sonra "Onurlu ve Başlı Dik Yolumuzda Yürüyoruz Alevi Yol Kültür Derneği Asarlık Şubesi" pankartıyla gelen gençler yolu tek şerit trafiğe kapatarak sloganlarla yaklaşık 500 metre yürüdüler. Yürüyüşün ardından eylem son erdi.

Alevilerin öfkesi büyüyor. Bir önceki günün ardından Konak Sümerbank önünde 7 Ocak günü saat 11.30'da basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında öncelikle Alevi Bektaşlı Federasyonu İzmir Bileşenleri adına Selahattin Özer kısa bir konuşma yaptı. Konuşma sırasında "Katil Devlet Hesap Verecek", "Sivas'ın Işığın Katilleri Yakacak", "Devletin Alevi'si Olmayacağız" sloganları atıldı. Daha sonra basın metni okundu, basın metninin okunması sırasında sık sık "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganları atıldı.

Okunan basın metninde bu çirkin, faşist, gerici saldırıya karşı, insanlık ve çağdışı zihniyete karşı tepki dile getirildi. Basın metninin okunmasından sonra M.Ali Erbil'in ve Star Tv'nin fotoğrafları yakılarak basın açıklaması sona erdirildi.

Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak iki eyleme de destek verdik.

Mücadele Birliği Platformu / İzmir

ANKARA'DA ALEVİLER EYLEMDE

Temel olarak zorunlu din derslerinin kaldırılması talebiyle Ankara'ya gelen Aleviler, Sakarya Caddesi'nde 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştirecekler.

9 Ekim günü saat 10.30 gibi Kolej'de toplanıp 11.30 gibi Sakarya Caddesine doğru yürüyüşe geçen Aleviler "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Pir Sultanlar Yaşıyor Savaşıyor", "Hakaret Edenler Hesap Verecek", "Devletin Alevi'si Olmayacağız", "Diyanete Değil Eğitime Bütçe", "Alevi Kültürü Engellenemez", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" sloganları attılar. Sakarya Caddesi'nde 24 saatlik oturma eylemine geçilmeden önce yürüyüş sonunda bir basın açıklaması okundu.

Konuşmada referandum sürecinden de bahsedilerek, bu süreçte Alevilerin yok sayıldığı dile getirildi. Başbakan'ın Çorum'da yaptığı referandum konuşmasına da gönderme yapılarak, "Başbakan'ın Çorum konuş-

masında Ebu Suud'u övmesi boşa değildir. Ebu Suud Alevilerin kesilmesi caizdir demiştir. Başbakanın da övgüsü Alevilere bakış açısını yansıtmaktadır" denildi. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin zorunlu din dersi konusundaki kararı hatırlatılarak "AKP, AİHM kararına rağmen 3 yıldır zorunlu din dersi konusunda hiçbir adım atmamıştır. Zorunlu din dersi 12 Eylül ürünüdür ve Alevilere yönelik asimilasyon politikasıdır. Hem inanç özgürlüğü deyip hem de Alevi köylerine zorla cami yapıyorlar. Söz konusu türban olunca inanç özgürlüğünün yılmaz savunucusu olan AKP, konu Alevilere gelince üç maymunu oynuyor" denildi. Bu açıklamadan sonra oturma eylemi için Sakarya Caddesi'ndeki meydana geçildi ve bir Semah gösterisi sergilendi.

24 saat sürecek olan oturma eyleminden ilk izlenimlerimiz şimdilik böyle. □

ZORUNLU DİN DERSLERİ KALDIRILSIN!

2 Ekim günü zorunlu din dersleri kaldırılmasını diyen Alevi Yol Kültür Derneği Ulukent, Güzeltepe ve Asarlık şubelerinin ortak örgütlediği bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması saat 17.00'de Konak Sümerbank önünde yapıldı. Basın açıklaması sırasında "Zorunlu Din Dersi İstemiyoruz", "Pir Sultanlar Ölmez Sivas'ın Işığı Sönmez", "Zorunlu Din Dersleri Kaldırılсын" sloganları atıldı. Daha sonra basın metni okundu. Okunan metinde şunlara değinildi;

"12 Eylül Faşist yönetiminin toplumumuza kabul ettirdiği anayasayla birlikte 30 yıldır bu ülkede çocuklara okullarda ailesinin rızası alınmadan zorla din dersi öğretiliyor... Çocuklarımız zorla inanç cenderesine sokuluyor. Türkiye'de Sünni din anlayışı farklı inançlara ya da inanmayanlara zorla öğretilmektedir... Zorunlu din dersleri insan haklarına aykırıdır.

Alevilerin Eylemi Sona Erdi

9 Ekim günü Alevi – Bektaşî Federasyonu ve federasyona bağlı derneklerin düzenlediği oturma eylemi, 10 Ekim saat 12:00'de sona erdi.

9 Ekim günü ve gecesi halaylarla, türkülerle, semahlarla süren oturma eylemine katılanlar, 10 Ekim'e de halaylarla uyandı. Gece boyu sohbetlerle süren eylem, 10 Ekim günü Ankara'nın soğuşuna karşı semahlarla ısındı. Tekel işçilerinin eylemleri boyunca yaptığı yürüyüşlerin benzerlerini "Tekel İşçisi Yalnız Değildir!", "Dün Maraşta, Bugün Sivasta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!" sloganlarıyla yapan kitle, PSAKD Ankara Şubenin yaptığı son semah ve PSAKD başkanının yaptığı konuşmanın ardından eylemi sonlandırdı. PSAKD başkanı konuşmasında özellikle referandum sonrası dönemi, temel taleplerini ve yandaş Alevilerin yaptıklarını teşhir eden bir konuşma yaptı. Eğer talepleri kabul edilmezse sokakları ısıtmaya devam edeceklerini söyledi.

Ankara'nın soğuşunu eylemleriyle ısıtan kitle, bu konuşmaların ardından sloganlar eşliğinde otobüslerine yöneldi ve memleketlerine döndü. □

Hiç kimse devlet zoruyla başka bir inancı öğrenmeye, seçmeye zorlanamaz...

Bugün okullarda müfredatındaki din kitaplarına bakıldığında herkes görecektir ki din eğitimi tek tipleştirmeci, tek inancın dayatılmasına yöneliktir... Bütün bunların mağduru olan Alevilerin örgütlerinden biri olan Alevi Yol Kültür Derneği bilimi ve aklı öne çıkararak, bilimsel ve laik eğitimi savunan herkesi, bu sorunun bir mağduru haline geldiğini fark ederek zorunlu din derslerine güçlü bir şekilde hayır demeye, tartıştırmaya çağırıyoruz..."

Basın metninin okunmasının ardından sloganlar bir kez daha atılarak basın açıklaması sona erdirildi. Kimi demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra bizler Mücadele Birliği olarak eyleme destek verdik.

Mücadele Birliği / İzmir

ÖĞRENCİ VELİLERİ VALİLİĞE YÜRÜDÜ

Dumlupınar İlköğretim Okulu'nun yıkılması kararı verilmiş, öğrencilerin de başka bir okulda eğitimlerine devam edecekleri belirtilmişti. Fakat okulun çok uzak olmasından kaynaklı veliler yaklaşık bir haftadır eylemlilik süreci başlattılar. Velilerin başlattıkları servis eylemleri 29 Eylül Çarşamba günü de devam etti.

Veliler saat 11.30 gibi Dumlupınar İlköğretim Okulu önünde toplandılar. "Servis Hakkımız Söke Söke Alırız" "Servis İsteriz" sloganlarıyla Dumlupınar Mahallesi'nden yaklaşık 45 dakikalık yürüyüşle şehir merkezindeki valiliğe geldiler. Fakat valiliğe kısa bir mesafe kala Demokrasi Meydanı'nda polisler tarafından durduruldular. Polisler burada sık sık oyalama girişimleri ile kalabalığı dağıtmaya çalıştı. Ancak kararlı bir şekilde duran veliler polisin bütün bu dağıtma girişimlerini boşa çıkardılar. Hatta polisleri aşarak valiliğe yürümeye çalışmaları da poliste bir panik yarattı. Bunun üzerine valilikten yetkili bir kişi ile görüşürüleceklerinin bildirilmesi üzerine veliler bir süre orada beklediler. Bekleme esnasında ise polisler "Kimlerin servis ihtiyacı var herkes isimlerini yazdırsın" gibi fişlemekten öteye gitmeyen bir uygulama ile eylem yapan bütün velilerin isimlerini topladılar. Aynı zamanda destek için orada bulunan ve velilerin yanından uzaklaştırılmak istenen Mücadele Birliği Platformu temsilcisine de keyfi kimlik kontrolü uyguladılar. Kısa bir tartışmanın ardından kimliği geri verilen Mücadele Birliği Platformu temsilcisi, öğrenci velilerine eylemlerinin sonuna kadar desteğini sürdürdü.

Bir süre beklemenin ardından İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden bir yetkili gelerek açıklama yaptı. Açıklamasında yarın kaymakam ve muhtarlarla bir araya gelerek bu sorunu kesinlikle çözeceklerini, bir yardım yapılacağını fakat muhtarlarla birlikte ihtiyacı olanların belirleneceğini, herkesin ücretsiz servisten yararlanamayacağını ve "birilerinin galeyanına gelmemeleri" gerektiğini, herkesin devletine güvenmesi gerektiğini belirtmesinin ardından veliler eylemlerine son verdiler.

Antep'te yaşanan bu servis sorunu ile de tekrar görüyoruz ki kapitalizmde eğitim sistemi tam anlamıyla çürümüş durumda. Öğrenciye, öğrenci değil para gözüyle bakılıyor. Okullar ise tam bir ticarethaneye dönmüş durumda. Okullarının taşınmasının ardından çocuklarını servise vermek zorunda kalan velilerin karşısına bir Milli Eğitim yetkilisi çıkıyor ve sanki okulun dönem içinde yıkılma kararını veliler almış gibi "servisten herkesin yararlanamayacağını sadece muhtaç olanların faydalanabileceğini" ve birilerinin kendilerini galeyana getirdiğini söylüyor. İşte kapitalist sömürü sisteminin eğitime ve öğrenciye ve insana bakış açısı bu. Acaba milyonların öfkesi, ezilen, emekçi halklarımıza bunca acıyı çektiren sisteminizi darmadağın ettiğinde kaçacak delik bulabilecek misiniz?

Mücadele Birliği/Antep

İZMİR BTS'DEN BASIN AÇIKLAMASI

İzmir'de BTS (Birleşik Taşımacılık Sendikası), İzban (İzmir Banliyo) Anonim Şirketi'nde çalışan işçilerin çalışma koşulları ve işçilere yapılan haksızlıklara karşı bir basın açıklaması düzenledi.

Basın açıklaması 7 Ekim günü saat 12.30'da Alsancak Garı içinde yapıldı. "Direne Direne Kazanacağız" pankartı açılırken "İş Ekmek Yoksa Barış da Yok", "Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek", "İzban'a Paralı Binmeyeceğiz", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Ardından basın metni okundu. Okunan metinde şunlara değinildi;

"Bir anonim şirket olan İzban AŞ. hali hazırda, TCDD 3. Bölge Müdürlüğü'nün kendisine sunduğu olanaklarla ve demiryolu çalışanlarının angarya niteliğindeki emekleri üzerinden faaliyetlerini sürdürmektedir. Zira, bir kamu kurumu olan TCDD diğer özel şirketlere verdiği hizmetler karşılığında ücretlendirme yaparken, İzban AŞ'den halen bir protokol yapılmadığı için sunulan hizmetler karşılığında ücret talep etmemektedir. Yine aynı mantıkla bu sistemin enerjisinden haberleşmesine, manevrasından sinyalizasyonuna kadar tüm hizmetler demiryolu çalışanlarına angarya olarak yaptırılmaktadır..."

Basın metninin okunmasından sonra basın açıklaması sona erdi.

Mücadele Birliği / İzmir

CEMEVİNE SALDIRI

27 Eylül Pazartesi akşamı Asarlık Alevi-Yol Derneği faşist bir saldırı ile yakılmaya çalışıldı.

Yangın erken zamanda mahalle sakinleri tarafından fark edilerek söndürüldü. Bu faşist saldırı ile ilgili Alevi-Yol Derneği Genel Başkanı İzzet Özketen "27 Eylül Pazartesi günü, akşam saat 19.00 sularında Alevi-Yol Kültür Derneği Asarlık Cemevi'nin bahçesine giren kimliği meçhul kişi veya kişiler tarafından Cemevi ateşe verilmiştir. Olayı fark eden mahalle sakinleri yangını büyümeden söndürmüştür. Faileri kınıyor, yetkilileri göreve davet ediyoruz. Yapılan bu ve benzeri baskılar ve saldırılar karşısında dimdik ayakta duracağımızı ve yılmadan çalışmalarımızı sürdüreceğimizi basına ve kamuoyuna duyuruyoruz" dedi. □

Veterinerlerden Basın Açıklaması

10 Ekim günü Sakarya Meydanı'nda Alevilerin eylemi sona ererken, Veteriner Hekimler Odası Ankara Bölge Temsilciliği bir basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasını, Oda adına Ümit Duman yaptı ve genel olarak insanlar için en temel protein kaynağı olan etin ithal edilmesinin ülkeyi nasıl dışa bağımlı hale getirdiğini, bunun halka zararlarını, ülkede hayvancılığın son durumunu ve bu son hamleyle nasıl hayvancılığın can çekişir hale geldiğinden bahsetti.

Basın açıklamasının ardından kitle dağıldı. □

DEMOKRATİK BARIŞIN

Gerçek anlamda bir “demokratik barış”, savaşta gerçek anlamda ortadan kaldıracak bir barış neye dayanır? Her şeyden önce uluslar arasında tam hak eşitliğini tanımaya ve her türlü ilhaktan vazgeçmeye dayanır. Savaşan taraflar arasında bu iki temel ilkeyi içermeyen, bu iki temel ilkeye dayanmayan her “barış” ancak bir “ateşkes” anlamına gelebilir. Bu öyle bir “ateşkes” ki, ömrü, iki taraftan biri yitirdiklerini elde edebileceğine inanacağı an ile sınırlıdır. Bu “an” gelip çattığında ise ortada “barış” namına bir şeyin kalmayacağı aşikâr.

Gelişmeler, somut olaylar ortaya koyduğumuz görüşleri, o görüşleri dile getiren yazıların mürekkebi kurumadan doğruluyor.

Devletin ve hükümetin “Kürt Sorunu”ndaki çözümlerinin UKH’ni ve Kürt halkının özgürlük savaşını tasfiye etme anlamına geldiğini söyledik, yazdık. Bu görüşlerimiz daha yayınlanmadan hükümetin ve devletin politikaları ne derece haklı olduğumuzu gösterdi.

Ne oldu bu süre içinde? Önce Urfa’da onlarca yurtsever, BDP yöneticisi, üç yaşındaki çocuklarla birlikte gözaltına alındılar ve ardından tutuklandılar.

Urfa’da tutuklananlar zindanlardaki ranzalarına yerleşmeden bu sefer İstanbul’da helikopter destekli operasyonla onlarca yurtsever ve BDP yöneticileri gözaltına alındılar.

Polis, şehirlerde gözaltı operasyonları yaparken asker de dağda “eylemsizlik” kararı alan gerillaları katletmeye devam ediyordu. Ağrı’da katlettiği gerillanın cenazesini teslim etmeden başka bir yerde iki gerillayı daha katlediyordu. Ordunun gerillaya karşı operasyonlarının bu dönemde daha da hızlandığını “yurtsever basın”dan öğreniyoruz.

Devlet, içeride UKH’nin ve Kürt halkının üzerine bu politikalarla giderken dışarıda, yani uluslararası ilişkiler alanında ne yapıyordu? Öncelikle ABD ile askeri ve siyasi trafiği yoğunlaştırarak planlarına emperyalist destek arıyordu. Öcalan, Türkiye ile ABD arasında birden bire yoğunlaşan trafik karşısında “bu gidip gelmelerle devlet ne yapmaya çalışıyor anlamıyorum” deme ihtiyacı duyuyordu. Biz de amacı ayan beyan ortada olan bu trafikte “anlaşılmayan”ın ne olduğunu anlamıyoruz.

ABD ile yaşanan trafik yoğunluğunun aynısı, hatta daha yoğunu İran, Suriye, Irak ve G.Kürdistan yönetimiyle yaşanıyor. Bu ülkelere MİT, ordu, hükümet ve devlet kadrolarından oluşan heyetlerin biri gidiyor, biri geliyor. İran ve Suriye ile eşgüdümlü operasyonların amaçlandığı zaten biliniyor. Türkiye’nin en azından G.Kürdistan topraklarında bir askeri üs peşinde olduğu, tampon bölge oluşturmaya çalıştığı da basına “sızıydı.”

Bu “sızma”ların aslında hükümetin bilgisi ve onayı dâhilinde, tansiyon ve refleks ölçmek için yapıldığının altını çizmek gerekir. Nitekim askeri üs ve tampon bölgeye UKH cenahından şiddetli tepki gelince İçişleri Bakanı, “bizim böyle bir planımız yok” n yaptı. Resmi açıklamaların, özellikle de bu gibi durumlarda, gerçeği saklamak için yapıldığını belirtmeye gerek yok.

“Demokratik barış” arayışı içinde olduğu söylenen, “Kürt Sorununun çözümü” için Öcalan’la görüşüğünü reddetmeyen hükümet, bunlardan başka ne yapıyor? Örneğin ROJ TV’nin kapatılması için Danimarka’yla görüşüyor, Almanya’dan UKH’nin para ve diğer kaynaklarının kesilmesi için ricada bulunuyor ve en önemlisi PKK’nın tasfiyesi için 300 kişilik bir liste hazırladığını yine el altından basına sızdırıyor. Buna utanmadan “açılımda ikinci adım” demeyi de ihmal etmiyor.

Devlet ve hükümetin tasfiye amacını ortaya koyan olaylar, olgular ve politikaların listesi daha çok uzatılabilir ama buna gerek yok.

Dikkat çekmek istediğimiz noktalardan biri devlet ve hükümetin tasfiye plan ve politikaları ise bir diğeri de, bu plan ve politikaların Kürt ve Türk halklarına “demokratik barış” ve “Kürt sorunu”nun çözüm yolu olarak yutturulmaya çalışılmasıdır.

Sermaye sınıfından Kürt burjuvalarına, tekelci faşist basından sosyal reformist partilere, oradan ortalıkta aydın diye gezinen liberallere kadar uzanan geniş bir karşı devrim cephesinin, karşısında sevinç çığlıkları attıkları, Kürt ve Türk halklarını da ortak etmeye çalıştıkları tablo işte böyle.

Bu geniş cephe, devlet görevlilerinin hükümetin bilgi ve onayı dâhilinde Öcalan’la görüşmeler yapmasını başlı başına “demokratik” bir gelişme gibi göstermeye, Kürt halkını da buna inandırmaya çalışmaktadır. Oysa hükümet de, Cumhurbaşkanı da, karşı devrimin kitle tabanını yatıştırmak ihtiyacı duyduklarında, Öcalan’la yapılan görüşmelerin “terörü” bitirme amaçlı, yani tasfiye amaçlı olduğunu, bu amaca ulaşmak için yapılan bu görüşmelerden rahatsızlık duymamak gerektiğini, çünkü sonuçta hede-

KOŞULU HALK İKTİDARI

fin devrimin yenilgiye uğratılması olduğunu vb. vb. itiraf ediyorlar. Daha ne söylesinler; daha açık nasıl konuşsunlar?

Başbakan'ın olsun Cumhurbaşkanı'nın olsun zaman zaman yapmak zorunda kaldıkları açıklamalardan nasıl bir sonuç çıkarılmalı? Buradan çıkarılacak tek sonuç, devletin ve hükümetin Öcalan'la görüşmek gibi bir adımı devrimin baskısı nedeniyle atmamak zorunda kaldıklarıdır.

Elbette, Öcalan'dan her fırsatta "teröristbaşı" diye söz edenlerin şimdi onunla görüşmeler yapıyor olmaları ilhak ve inkâr üzerine dayalı bir devlet adına ciddi bir gerilemedir. Ama bu geri adımı, hiç ilgisi olmadığı halde, devletin demokratikleşme ve demokratik barış isteği ile açıklamaya çalışmak nasıl izah edilebilir? Gerçekleri tersyüz ederek Kürt halkını aldatmaya çalışmaktan başka izahı olabilir mi bu çabaların?

Gerçek şu ki, devlet ve hükümet dün kadar "teröristbaşı" dedikleriyle şimdi masaya oturmak zorunda kalmışsa bu, her şeyden önce Kürt halkının özgürlük savaşının ve iki ülkenin birleşik devriminin ulaştığı boyutlar nedeniyle. Kısaca söylemek gerekirse, devlet, referandum sonuçlarının da ortaya koyduğu gibi, Kürdistan'da otoritesini kaybetmiş vaziyette. Tekrar eski konumuna gelebilmesi için devletin Kürdistan'da her şeyden önce tansiyonu düşürmeye, Kürt halkını sokaktan geri çekecek adımlara ihtiyacı var.

Öcalan'la görüşmelerin yapıldığının açıklanmasından sonra "hükümet çözüm için adım atıyor" havası yayıldı. Bu havanın yayılmasında sosyal reformist partilerin, UKH içindeki reformist eğilimlerin, Kürt burjuvalarının, tekelci burjuva basının etkisinin altını çizmeliyiz. Sonuçta, elbirliği ile bu hava yaratıldı ve Kürt halkı bir beklentiye sokuldu.

Uzun yıllar boyunca sürdürülen savaşın ağır yükünü çeken Kürt emekçi sınıflarının ve yoksullarının "demokratik barış" beklentisi içinde olması anlaşılabilir bir durumdur. Çünkü Kürt halkı "demokratik barış" kavramında kendi özlemi olan ve yıllardır uğruna savaştığı bir istemi, tam hak eşitliğine dayalı bir çözümü okuyor.

Sosyal reformist partiler, liberal aydınlar, Kürt halkının özgürlük savaşından rahatları bozulanlar "demokratik barış" kavramında sadece silahların susmasını görüyorlar. Onlar için "silahlar sussun da nasıl susarsa sussun"dur. Kürt halkının özgürlük savaşının akıbetinin ne olacağını onlar için bir önemi yoktur. Bunların istem ve beklentilerinin tam hak eşitliğine dayalı "demokratik barış"la uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Burjuva sınıf her türlü ilhaktan vazgeçebilir ve kendi ezen ulus konumuna son vererek tam hak eşitliğine razı olabilir mi? Kendi egemenliğinin yıkılmakta ve cennetinin tümünden elden gitmekte olduğunu göreceği çok özel durumlar dışında, bu sorunun yanıtı kesin bir "hayır"dır. Ve zaten o çok özel durum gelip çatarsa onun ilhaklardan vazgeçmesi, tam hak eşitliğine razı olması iktidara yürüyen halkları durdurmaya yetmez.

Zaten tam hak eşitliği istemini ağızlarına almamaları, "silahlar sussun" derken UKH'nin eylemlerine son vermesini kastetmeleri onların sermaye sınıfına nasıl bir hizmet içinde olduklarını göstermeye yetiyor.

Sermaye sınıfına, devlete ve hükümete gelince.. Onlar "demokratik barış" kavramından UKH'nin ve Kürt halkının özgürlük savaşının tasfiyesini, arkasından bir devrimin tam bir yenilgiye uğratılmasını anlıyorlar.

Gerçek anlamda bir "demokratik barış", savaşı gerçek anlamda ortadan kaldıracak bir barış neye dayanır? Her şeyden önce uluslar arasında tam hak eşitliğini tanımaya ve her türlü ilhaktan vazgeçmeye dayanır. Savaşan taraflar arasında bu iki temel ilkeyi içermeyen, bu iki temel ilkeye dayanmayan her "barış" ancak bir "ateşkes" anlamına gelebilir. Bu öyle bir "ateşkes" ki, ömrü, iki taraftan biri yitirdiklerini elde edebileceğine

inanacağı an ile sınırlıdır. Bu "an" gelip çatığında ise ortada "barış" namına bir şeyin kalmayacağı aşikâr.

Sadece kendi kaderini tayin hakkını içeren, buna ayrılıp kendi devletini kurma hakkı dâhil, tam hak eşitliğine ve her türlü ilhaktan vazgeçmeye dayalı bir barış "demokratik" sıfatına layık olabilir. Ancak böylesi bir barış kalıcı olabilir ve ancak böylesi bir barış uluslar arasında her türlü savaşa son verebilir.

Burjuva sınıf her türlü ilhaktan vazgeçebilir ve kendi ezen ulus konumuna son vererek tam hak eşitliğine razı olabilir mi? Kendi egemenliğinin yıkılmakta ve cennetinin tümünden elden gitmekte olduğunu göreceği çok özel durumlar dışında, bu sorunun yanıtı kesin bir "hayır"dır. Ve zaten o çok özel durum gelip çatarsa onun ilhaklardan vazgeçmesi, tam hak eşitliğine razı olması iktidara yürüyen halkları durdurmaya yetmez.

Bunun dışında sermaye sınıfı ne her türlü ilhaktan vazgeçebilir ne de ezen/egemen ulus konumuna son verecek bir tam hak eşitliğine razı olabilir. Demek ki, sermaye sınıfı egemenliği altında gerçek "demokratik" bir barış olası değildir. Bunun aksini öne sürmek halkları aldatmaktan başka bir anlam taşımaz.

Peki, böyle bir barış mümkün mü? Evet, mümkün ama sermaye sınıfının egemenliği altında değil, sınıf çıkarları her türlü ilhakin reddini ve uluslararası tam hak eşitliğini gerektiren proletaryanın öncülüğündeki bir Halk İktidarı altında mümkündür.

Türkiye ve Kürdistan'ın tüm koşulları, ayrılıp kendi devletini kurma hakkı da dâhil, ulusların tam hak eşitliğini tanıyan, her türlü ilhakı reddeden gerçekten demokratik bir Halk İktidarının artık sadece mümkün değil ama halkların yaşamı açısından bir zorunluluk haline geldiğini gösteriyor.

Sermaye sınıfının emrindeki tüm uşakları harekete geçirerek Kürt halkını bir kez daha aldatmaya çalıştığı günümüzde Kürt ve Türk halklarına, tüm ulusal topluluk halklarına bu gerçeği anlatmak artık yaşamsal önem taşıyor. □

AVRUPALI İŞÇİ KARDEŞLERİNİZ SİZLERİ DESTEKLİYOR!

07 Ekim Perşembe günü DİSK yöneticileri ve DİSK'e bağlı bazı sendikalarla Avusturya ve Macaristan sendikalarından bir delegasyon UPS işçilerini direniş çadırlarında ziyaret etmişlerdi.

UPS Kargo'nun direnişteki işçilerine destek ziyaretleri sürüyor. 158 gündür Mahmutbey'deki Aktarma Merkezi önünde kurdukları direniş çadırlarında, sıcak, soğuk, yağmur, çamur demeden direnişlerini sürdüren UPS Kargo işçilerinin direnişleri tüm dünyada yankı buluyor. Uluslararası bir taşıma şirketi olan UPS Kargo'nun Türkiye'deki işçilerinin direnişini tüm Avrupa sendikaları izliyor ve işçilere desteklerini bildiriyor, ziyaretlerde bulunuyorlar.

07 Ekim Perşembe günü DİSK yöneticileri ve DİSK'e bağlı bazı sendikalarla Avusturya ve Macaristan sendikalarından bir delegasyon UPS işçilerini direniş çadırlarında ziyaret etmişlerdi.

TÜMTİS sendikası ile birlikte, UPS direnişini değerlendirmek ve dayanışmayı güçlendirmek amacıyla Türkiye'ye gelen çeşitli uluslararası sendikalardan temsilciler, UPS Kargo işçilerinin direnişlerinin 158. günü olan 09 Ekim 2010 Cumartesi günü Mahmutbey Aktarma Merkezi'ndeki direniş çadırında ziyaret ettiler.

UPS işçilerine destek vermeye gelen heyet, ETF-Avrupa Taşımacılık İşçileri Federasyonu Kara Taşımacılığı Bölümü Başkanı Roberto Parillo, ETF Siyasi Sekreteri Cristina Tilling, ITF-Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu Kara Taşımacılığı Seksiyonu Sekreteri Mac Urata, Avusturya VIDA Sendikası'ndan Gonca Scrammel, Birgül Tütüncü, Belçika Taşımacılık Sendikası'ndan Frank Moreels, Tom Peeters, Olivier van den Eynde, Hollanda Sendikalar Konfederasyonu Bondgenoten Sendikası'ndan Jan de Jong ve Edwin Atema, Almanya VERDİ Sendikası'ndan Malene Volkers, Hedwig Krimmer, İsa-bella Horger, Mahmut Gemili, Murat Şahin ve

7 sendikalı katılımcı, Norveç Taşımacılık İşçileri Sendikası'ndan Day Ramberg, Eirik Lauritsen Sessel Karlsen Frerdik Solvang Winger'le birlikte aynı sendikadan 5 üyeden oluşuyordu.

Saat 12.30'da ziyareti gerçekleştiren heyeti UPS işçileri "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları ve alkışlarla karşıladılar.

Yapılan basın açıklamasında, desteğe gelen sendikalardan üyelere teşekkürlerini belirterek konuşmasına başlayan Tümtis Genel Başkanı Kenan Öztürk, UPS'deki direnişin tüm zor koşullara rağmen sürdürüleceğini belirterek "UPS işverenin sendikalı oldukları için işten attığı üyelerimiz işveren baskısına, polis baskısına, gaz bombalarına, panzerlere rağmen direnişlerini sürdürüyorlar. UPS işvereni, sendikamız hakkında bir kara propaganda sürdürerek buradaki direnişimizi kırmak ve sendikamızı yalnızlaştırmak istiyor. Hatta sendikamızın şiddet uyguladığını öne sürüyor. Oysa, bu soğukta işçileri sokağa atmak şiddet değil midir? İşçileri karakola çağırarak ifade vermeye zorlamak şiddet değil midir? UPS işvereni sendika üyesi olmayan işçileri işten atma tehdidiyle sendikamız hakkında suç duyurusunda bulunmaya zorluyor. Hatta UPS işvereni şiddeti, İzmir'de üyelerimize karşı silah kullanmaya kadar vardırırmıştır. UPS işverenin sendikamızla ilgili sürdürdüğü bu kara propaganda da uluslararası dayanışmanın gücüyle boşa çıkarılmıştır" dedi. UPS Kargo'daki direnişi, atılan tüm işçiler geri alınana, sendika üyesi işçiler üzerindeki baskılar son bulana dek sürdürmeye kararlı olduklarını belirterek destek ziyaretinde bulunan sendikacılara "Bu mücadelemizde bizi desteklediğiniz ve yaptığımız eylemlerle dayanışmanızı gösterdiğiniz için te-

şekkür ediyoruz" dedi.

Daha sonra sendikalarının desteğini bildirmek üzere sözü alan ITF Kara Taşımacılığı Seksiyonu Sekreteri Mac Urata, "Direnişteki UPS işçilerini yazın sıcağında, kışın soğukunda bu mücadeleyi sürdürme cesareti göstermelerinden dolayı kutluyorum" dedi ve UPS Kargo yetkililerine seslenerek "UPS Türkiye, atılan tüm işçileri geri al! UPS Türkiye, sendikalı işçiler üzerindeki baskıyı durdur! UPS Türkiye, işçilerin sendika özgürlüğüne saygı duy! UPS, kendini utandırmaktan vazgeç!" dedi. Bu sözlerin tercüme edilmesi üzerine UPS işçileri alkışlar, ıslıklar ve sloganlarla Urata'nın konuşmasını beğendiklerini belirttiler. Ardından ETF Kara Taşımacılığı Bölümü Başkanı Roberto Parillo söz alarak uzun süren direnişlerinden dolayı işçileri kutladığını belirterek "Sosyal demokrasiyi gerçekleştirmek için işçilerin haklarına, sendika özgürlüğüne saygılı olmak zorundasınız. UPS işçilerinin örgütlenme özgürlüğü için verdiği bu mücadelenin sonuna kadar arkasındayız" dedi.

Yine ETF Kara Taşımacılığı Bölümü'nden Siyasi Sekreter Christina Tilling, bu mücadelenin uluslararası işçi hareketindeki önemi üzerine bir konuşma yaparak "UPS işçileri mücadelelerini sürdürmelidir" dedi.

Hollanda Bondgenoten Sendikası'ndan katılan Jang de Jong ise Hollanda'da UPS işçileriyle dayanışmak için yaptıkları eylemleri anlattı ve UPS şirketine uluslararası alanda baskı uyguladıklarını ve uyguladıkları bu baskıyı artırmak için her zaman dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

Daha sonra söz alan ve Belçika'dan geldiğini belirten Frank Moreels, 1 Eylül ve 15 Eylül tarihlerinde ITF'nin Türkiye'de UPS Kargo yönetiminin işten attığı işçilerle uluslararası alanda dayanışma için gerçekleştirdikleri eylem-

leri aktararak “Yarın ITF ya da TÜMTİS bizden yine eylem yapmamızı isterse, yine yaparız. Bu mücadele kazanılıncaya dek, ihtiyaç duyduğunuz her zaman dayanışma göstermeye hazırız” dedi.

Desteklerini belirten konuşmalar sırasında slogan atmaya devam eden işçiler, bu konuşma üzerine, destekte bulunanlara teşekkürlerini alkışlar ve ıslıklarla belirttiler.

Norveç Taşımacılık Sendikası’ndan Fredrik Solvang Winger ise sözlerine, UPS işçilerinin yaşadıkları sorunun ulusal değil uluslararası işçi sınıfına ait bir sorun olduğuna değinerek başladı. Bu nedenle dayanışmalarını sonuna dek sürdüreceklerini, direniş çadırında kararlılıkla mücadeleyi sürdüren işçiler için ayda 7000 dolar maddi yardımda bulunmaya karar verdiklerini söyledi.

Avusturya’da bulunan VIDA Sendikası’ndan Gonca Schrammel ise “Sizin direnişiniz sayesinde her birimiz kendi ülkemizde başımız dik yürüyoruz. Çünkü sizler Avrupalı işçilere ve sendikalara dayanışma konusunda çok önemli şeyler öğrettiniz” dedi.

Alkış ve sloganlarla direnişteki kararlılıklarını belirten UPS işçilerinin coşkusuna Almanya Verdi sendikası temsilcileri de UPS işçileri için, Rusya’dan kendilerine geçen bir direniş şarkısını söyleyerek katıldı.

Konuşmaları ilgiyle dinleyen işçiler, sloganlar atarak sendikacıların ve destek ziyaretine gelenlerin arasında dağılarak ayaküstü sohbetlere başladılar.

Öğle saati olduğu için yemekleri gelen UPS işçileri sendika üyelerini öğle yemeklerini paylaşmaya çağırdılar. İlk anda işçilerin yemeklerini paylaşmaya gönüllü elvermeyen ziyaretçiler, işçilerin paylaşma isteğini ve ısrarı üzerine çadıra geçerek, yemekleri paylaşıp, ikram edilen sıcak çaylarını yudumladılar. Daha sonra destek ziyaretine gelen sendika üyeleri çadırda bir araya gelerek işçilerle soru cevap şeklinde sohbe başladılar.

İşçiler ve delegasyonda bulunan sendikacılar birbirlerine sorular sorarak, ülkeler arasında, işçilerin durumları hakkında fikir edinmeye çalıştılar. Sendikacılar daha çok UPS işçilerinin durumlarına ilişkin sorular sorarken, işçiler de onlara ülkelerindeki işçi sınıfının durumu ve sendikaların faaliyetleri, etkinlikleri konusunda sorular yönelttiler. Sıcak çaylar tazelenirken sohbet koyulaştı, espriler yapılmaya başlandı.

Çadırda ve çadır etrafında yapılan sohbetlerin ardından bir araya gelen delegasyon üyeleri, UPS işçilerine 158. gün gibi uzun bir süre bu direniş sürdüremeleri nedeniyle kendilerine büyük saygı duyduklarını, bu şartlarda sürdürdükleri direnişten çok etkilendiklerini belirterek, daima destek olmaya devam edeceklerini söyleyerek, sloganlar eşliğinde UPS işçilerinden ayrıldılar. □

İZMİR UPS DİRENİŞİNİN 159. GÜNÜ

“Biz bir kez daha buradan haykırıyoruz, bu direniş atılan işçiler tekrar geri alınana, TİS hakkı tanına kadar sürecek.”

2 Ekim Cumartesi günü UPS işçileri İzmir’de direnişin 159. gününde UPS Aktarma Merkezi önünde toplanmaya başlayarak UPS giriş kapısına kadar sloganlarla yürüdüler. Yürüyüşe Ambar işçileri ve Mücadele Birliği’nin yanı sıra kimi devrimci demokrat kurumlar da destek verdi.

Yürüyüş sırasında ve UPS giriş kapısı önünde sık sık; “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “Yaşasın Enternasyonal Dayanışma”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır” sloganları atıldı.

UPS giriş kapısına gelindiğinde TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli bir konuşma yaptı. Günseli “Bugün direnişimizin 159. günü. Biz bir kez daha buradan haykırıyoruz, bu direniş atılan işçilerin tekrar geri alınana, toplu sözleşme hakkı tanına kadar sürecek. Bugün 159. gün, 259 ve daha fazla da olsa yılmadan usanmadan kararlı bir şekilde direnişimiz devam edecektir. Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu ITF’in aldığı kararla 1 ve 15 Eylül’de küresel eylem yapıldı. ITF önümüzdeki günlerde sorun çözülmezse bir dizi önlemler alacağını ilan etti. ITF işçiler geri alınıncaya kadar İstanbul’da Mahmutbey’de direnişteki arkadaşlara ziyarette bulunacağını ve uluslararası bo-

yutta destek ve dayanışmaların devam edeceğini bildirdi” dedi. Ayrıca İstanbul’da bulunan taraftar gurupların direniş alanındaki işçilere destek ziyaretinde bulunacağını ve stadlarda pankartlar açacağını belirterek “Medyanın bizi görmezden gelmesine inat gözlerinin içine sokacaklardır. UPS Kargo işçileri Türkiye’de ki işçi sınıfı hareketinde önemli bir rol oynamıştır. Bizim kaybedecek bir şeyimiz yok. Aksine kazanacak çok şeyimiz var. Biz diyoruz ki işverene kırıntılarla geçirecek vaktimiz yok. Sorunu çözmezseniz bu sorunun çözümü bellidir. Atılan işçiler geri alınacak, sendika girecektir, bu bizim anayasal hakkımızdır suç işlemeye devam etmeyin...”

Bu direniş kazanıncaya kadar devam edecek ve taşeron denilen sömürü ve kölelik düzenini bu adreste kıracağız. Bu kapıdan atılan işçiler geri alınıncaya kadar, bu kapıdan sendika girinceye kadar devam edeceğiz. 159. gününe giren mücadelemizde bize destek veren, bizi yalnız bırakmayan kurumlara ve demokratik kitle örgütlerine teşekkür ediyorum” diyerek konuşmasını sona erdirdi.

Daha sonra işçiler sloganlarla eylem yerlerine geri döndüler.

Mücadele Birliği / İzmir

“SINIF ZEMİNİNE DAYANAN BİR MÜCADELE YÜRÜTMEMİZ GEREK”

Mahmutbey Aktarma Merkezi'nde direnişlerinin 158. günündeki işçilerini destek ziyaretinde bulunan Avrupa'dan gelen sendika temsilcilerinden oluşan heyette bulunan, ITF Kara Taşımacılığı Seksiyonu Sekreteri Mac Urata, Belçika Taşımacılık İşçileri Sendikası'ndan Frank Morales ve Hollanda Bondgenoten Sendikası'ndan Jang de Jong ile UPS işçilerinin eylemi üzerine kısa bir görüşme yaptık.

Mücadele Birliği: UPS Kargo işçilerinin direnişlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mac Urata: Ben Londra'da yaşıyorum. Avrupa'dan gelmiş bir sendikacı olarak buradaki direnişi takdir ediyorum. Burada işçiler, kararlılar, çok güçlüler ve bunun beni etkilediğini söylemeliyim. Gerçi dışarıdan gelenler açısından baktığımızda hepimiz için böyle, direnişlerine saygı duyuyoruz ve sonuna kadar desteklemek gerektiğini düşünüyoruz çünkü çok güçlü bir duruşları var.

Mücadele Birliği: Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, işçi sınıfının mücadelesi ve genelde sosyalizm mücadelesi hakkındaki görüşünüz nedir? Bundan sonra sosyalizmin gerçekleşmesinin çok zor olduğunu düşünenler var...

M. Urata: Sovyetler Birliği dağılmış olabilir, ama bu kapitalizmin bir zafer kazandığı anlamına da gelmiyor... Hayır kesinlikle... Kapitalizmin kazanması da mümkün değil, mücadele yine yükselecektir.

Mücadele Birliği: Genel olarak sosyalizm mücadelesi hakkında ne düşünüyorsunuz? Her hangi bir ülkede yine sosyalizmi yakın görüyor musunuz?

M. Urata: Konuştuğumuz gibi Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bir çok sol grup, parti, hareket vs.. kaybolup gitti. Sovyet Birliği'ndeki gibi sosyalizme geçilmesini sağlayacak nitelikte Lenin gibi bir lider göremiyorum... Çünkü başta siyasi yapıların – partiler, sosyalist yapılar, hareketler vs...- kafaları çok karışık, kendileri bile ne yaptıklarını, ne yapmak istediklerini tam olarak bilmiyorlar... Belirsizlikleri çok fazla... Kavramlar, düşünceler... hareket şekilleri her şey karmaşık ve çok iç içe geçmiş görünüyor. Önce siyasi yapıların belli bir kararlılığa oturması gerekir bence..

Mücadele Birliği: İşçi sınıfının mücadelesinin şu anki durumunu nasıl görüyorsunuz?

M. Urata: Ama öncelikle bizler mücadele veren kişiler olarak bizler ne yaptığımızı, hedefimizin ne olduğunu bilmek zorundayız.. Ne için dövüştüğümüzü bilmeliyiz. Öncelikle bu konuda net olmak gerekir ki, işçi sınıfı gerçek bir kurtuluş için mücadele verebilsin... Sınıf zeminine dayanan bir mücadele yürütmemiz gerektiğini düşünüyorum ve bunun için gerekli örgütlenmeyi yaratabileceğimizi de düşünüyorum. Ve bunun için hepimiz çaba göstermeliyiz. Biz cevap arıyoruz, cevap nerede diye oraya buraya koşmamalıyız, çünkü cevap burada, bu mücadelenin içindedir.

Mücadele Birliği: Biz bu süreci kapitalizmin çöküş süreci olarak görüyoruz. Ve Mücadele Birliği Platformu olarak bu süreci “Yeni Evre” olarak adlandırıyoruz. Siz bu süreç hakkında ne söylersiniz?

M. Urata: Evet, kapitalizm çöküyor, kavrayabildiğim kadarıyla görüşünüz doğrudur. Ama ben şu ihtimali de düşünüyorum, örneğin bir Çin'i düşündüğümüzde kapitalizme doğru yeni açılıyor, böyle kapitalizme doğru yeni yeni açılan ülkeler kapitalistler için yeni pazarlar ve bir takım çözümler anlamına da gelebilir diye düşünüyorum..Belki yani... kapitalizm kendine yeni alanlar bularak biraz daha ömrünü uzatabilir... Çünkü Sovyetler Birliği geri gelmez, Çin'de de sosyalizmin geri gelmesi mümkün değil... Böyle güçlü bir karşı koyuş olmadığı için de kapitalizmin ömrü biraz daha uzayabilir diye düşünüyorum.

Mücadele Birliği: UPS işçilerinin durumunu nasıl görüyorsunuz, ne yöne doğru gidiyor sizce... Türkiye'deki işçilere ne söylemek istersiniz?

M. Urata: Bizi etkilediler, burada olmamızın nedeni de zaten bu kararlı direnişleridir. Biz onlar kazanıncaya kadar bulunduğumuz ülkelerde desteklemek için gerekli eylemleri ve dayanışmaları örgütlemenin çabasıdayız. Kazanacaklarına inanıyorum. Bunun için gereken neyse yapılmalı da.

Türkiye'de ilerici işçilerin var olduklarını biliyoruz. Bir Tekel işçileri örneğini biliyoruz, onların eylemlerini de takip etmiştik, çok popülerdi, yani ilgi gördü, insanları etkiledi, birçok açıdan etkileyici oldu, ilerletici bir çok yönü oldu. Böyle eylemler Tekel işçilerinin, UPS işçilerinin eylemleri, direnişleri işçilere de çok şey öğretiyor, genel anlamdaki işçi sınıfı hareketini de ileriye taşıyor. İnsanları, özellikle de işçileri bilinçlendiriyor. Dayanışma bu aşamada öne çıkmalıdır. Tabii bu durum yalnızca sizin ülkeniz için geçerli değil, çok yansımaya da Tekel işçilerinin, UPS işçilerinin durumunda olan, ya da bunları yaşayacak olan çok işçi var, Avrupa ülkelerinde de bu tür eylemler olacaktır. İşte bu nedenle uluslararası dayanışma çok önemli,

bunun örgütlenmesi üzerinde daha fazla durulmalı, örgütlenmeler güçlendirilmeli..

Mücadele Birliği: Destekleriniz için ve görüşme için teşekkürler.

M. Urata: Bu tür görüşmeler dayanışma içinde olması gereken sohbetler ben teşekkür ederim.

Biraz çadırdaki sohbetlere katıldıktan sonra işçilerin çay ikram ettikleri Belçika Taşımacılık İşçileri Sendikası'ndan Frank Morales ile görüştük.

Mücadele Birliği: UPS işçilerinin direnişini değerlendirir misiniz?

Frank Morales: Buradaki işçilerin direnişlerinden çok çok etkilendik... Aslında tam anlatamıyorum hissettiklerimi... Direnişleri çok etkileyici. 158 gün çok çok uzun bir zaman ve içinde buldukları şartlara baktığımda daha da saygı duyuyorum. Bu onların kararlılıklarını güçlü oluşlarını gösteriyor. Onların içinde buldukları bu şartlar –çadırı ve yerde çömelerek yemeklerini yemeye çalışan işçileri kastederek- çok zor, buna rağmen bu kadar uzun süre burada durabilmeleri çok önemli... Hepimiz etkilendik, bizler düşüncelerimizi, hissettiklerimizi aktarmakta güçlük çekiyoruz aslında...

Mücadele Birliği: UPS direnişi, uluslararası işçi hareketi ve mücadele hakkında düşünceleriniz nelerdir?

F. Moreels: İşçi sınıfının mücadelesi açısından buradaki mücadeleyi önemli buluyorum. UPS işçilerinin kararlılıkları çok önemli... Çünkü buradaki UPS patronları ne yapıyorlarsa, işçilere karşı nasıl davranıyorlarsa Belçika'daki işverenleri de aynı şekilde davranıyor, UPS'nin dünyanın bir çok ülkesinde işletmeleri var. Örneğin Belçika'da işçilere karşı çok daha sert ve saldırgan. Sendikalaşmaya karşı büyük bir karşı koyuş gösteriyor ve özellikle de sendikalaşmanın az olduğu, ya da sendikal çalışma yapmanın güçleştirilmiş olduğu yerleri tercih ediyor. Bu nedenle buradaki direniş çok daha önemli hale geliyor...

Mücadele Birliği: Kapitalizmin dünya çapındaki krizi konusunda ne söylersiniz?

F. Moreels: Kapitalizmin çöküş içinde olduğu doğru ve şunu söylemek de gerekir ki, kapitalizm kendi çelişkilerinin kurbanı oluyor. Şimdi işçilerin sınıfsal eylemlerini gerçekleştirmelerinin zamanı. Ve bu dünyayı değiştirmek için, bu sistemi değiştirmek için sol kanat sendikalar, siyasi yapılar, partiler, işçi hareketleri yeni bir dünya için mücadele edebilecekleri bir yol izlemeli.

.Sosyalizme ulaşabilmek için ise öncelikle partilerin kendilerini yenilemeleri, programlarını yenilemeleri, bu sistemin yerini alacak olan sosyalizmi kurabilecek yeni bir program ortaya koymaları gerekiyor... İşçi sınıfının kazanması için öncelikle gerekli olan şey budur.

Mücadele Birliği: Destek ziyaretiniz ve görüşme için teşekkür ederiz, iyi günler..

F. Moreels: Sağolun. Burada sizlerle görüşmek, işçilerle konuşmak güzel, işçilerin mücadelesinin desteklediğini, görmek bizi mutlu ediyor. Size başarılar dilerim.

Bir süre çadırdaki bulunan sendika yetkilileri ile yapılan sohbetlere katıldıktan sonra, Mücadele Birliği dergisinin sayfalarına göz atarken karşılaştığımız Hollanda Bondgenoten Sendikası'ndan Jang de Jong'a Mücadele Birliği dergisi adına UPS işçilerinin direnişi hakkında konuşmak istediğimizi ilettik.

Mücadele Birliği: UPS işçilerini direnişi konusundaki görüşünüz nedir?

Jang de Jong: UPS işçilerine saygı duyuyorum, çok güçlüler, aralarında inanılmaz bir bağ var. Birbirleriyle ilişkileri çok farklı, sıcak ve birbirlerine bağlı olduklarını hemen hissedebildiğiniz bir şey var

onlarda. Direnişlerini izledik takip ettik, ama burada şimdi gördüklerimiz onlara duyduğumuz saygıyı daha da arttırdı. Buraya gelip onların bu dayanışmasını, güçlülüğünü gördük ve 158 gün çok çok uzun bir zaman. Bu kadar uzun bir süre bu şartlarda kalıp, böylesine birbirleriyle yakın olmaları beni çok etkiledi. Hepimiz etkilendik daha doğrusu.. Ve ben şöyle diyorum: Bu insanlar kazanacak!... ve onlar örnek olacaklar... herkes kazanacak.. UPS işçilerinin tümü kazanacaklar.. Onlarda bu gücü görüyorum.

Mücadele Birliği: Sizde uluslararası işçi dayanışması yeterli düzeyde mi?

J. Jong: Yeterli diyemem. Şu anda UPS işçileri için çeşitli eylemler gerçekleştiriyoruz dayanışma da bulunuyoruz. Ama genel anlamda bir dayanışma için tabii ki yeterli değil, ama mücadele henüz bitmiş değil. Bizler bu direnişi gördükten sonra, onların kazanacaklarına daha çok inanıyoruz ve daha neler yapabiliriz bunun üzerinde durmalıyız.

Mücadele Birliği: Uluslararası işçi sınıfının durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Geliştğini düşünüyor musunuz?

J. Jong: Zenginlikle işçi sınıfının arası açılıyor, yani zengin olanlar daha zengin olurken, işçi sınıfı daha yoksullaşıyor. Zengin ülkelerde bile böyle... İşçi sınıfının yaşam koşulları zorlaştıkça da mücadele etmek zorunda kalıyor ve direnişler başlıyor... Kapitalizmin getirdiği budur. İnsanlar mücadele etmek zorundadır ve direnişler de, eylemler de çoğalacak, büyüyecek..

Mücadele Birliği: Geçmişte Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi, bir ülkenin sosyalist sisteme geçmesi mümkün mü sizce?

J. Jong: Şu anki durumda, sosyalizme geçebilecek bir ülke olduğunu düşünmüyorum. Ama şunu da söylemeliyim. Eğer sosyalizmi istiyorsak, sosyalizm, kapitalizm, sosyal adalet vb. şeyleri konuşmak yerine, sosyalizm için mücadele etmek, bu yönde çaba göstermek gerekir.

Mücadele Birliği: Gerek dünyada gerekse Avrupa'da en çok okunan kitaplardan biri Marx'ın Kapital adlı kitabı. Sizde şu anda varolan kapitalizm koşullarını düşündüğümüzde Marx'ın söyledikleri doğrulanmış mıdır?

J. Jong: İçinde bulunduğumuz koşulları düşünürsek... Sanırım doğruluyor..

Mücadele Birliği: Hollanda'da sınıf mücadelesi ne durumda, güçlü olduğunu söyleyebilir misiniz?

J. Jong: Evet tabii... Bir çok ülkeye bakıldığında, özellikle de buraya sizin ülkenize bakarak değerlendirecek olursak, çok daha güçlü bir sınıf mücadelesi var bizde. Hollanda genel anlamda oldukça güçlü bir sosyalist harekete sahiptir.

Mücadele Birliği: Şu andaki hükümeti nasıl değerlendirirsiniz?

J. Jong: Bazen geri düşüşler de oluyor.. bu gerçeklik var. Sanırım bizde sağ görüşü güçlü bir hükümet olmasından dolayı bunu soruyorsunuz. Evet, bizde şu anda sağ görüşlü bir hükümet var ve oldukça da güçlü durumda. Ama bu mücadelenin de güçlenmesini getirecektir Çünkü işçiler, emekçi insanlar baskı altında bulundurulmak istendiğinde, bu mücadeleyi getirir, eylemler, direnişler başlar. Şu anda Hollanda'da sağ görüşlü bir hükümetin bulunuyor olması, olumsuz bir durum anlamına gelmez. Mücadele daha da büyüyecektir.

Mücadele Birliği: UPS işçilerine verdiğiniz destek için ve bu konuşma için teşekkürler.

J. Jong: Burada birçok insanla tanıştık, işçilerle, işçi sınıfı için mücadele eden insanlarla konuşmak bizleri de mutlu ediyor. □

“ONURLU, HAKLI MÜCADELEMİZDE KARARLIYIZ”

İşçi kıyımıyla, istifaya zorlamayla, tehditlerle üyemiz işçilerine gözdağı vermekte, sendikamızı karalamayla bu mücadeleyi, bu haklı, bu onurlu direnişi kırabileceğini umut etmekteydi. 3 gün sonra 5 gün sonra dağılıp gidecekler diyorlardı. Biz 166 gündür buradayız burada olacağımızı, bu direnişi zafere ulaştırıncaya kadar onurlu, haklı mücadelemizde kararlı olduğumuzu bir kez daha dosta ve düşmana ilan ediyoruz... Emekçilerin gerek ulusal çapta gerekse uluslar arası düzeyde sağlamış olduğu sınıf dayanışması, destek ve dayanışmaları UPS işçilerinin kararlı baş eğmez tutumu işvereni sendikamızı tanıdığını dile getirmesine neden olmuştur. Ancak işverenin bu saatte sonra geldiğimiz noktada sendikamızı tanıması ve sendikal haklarımızın tanınması yetmiyor... Bir de bize söyleniyor ki aslında biz sorunun çözümünden yanayız. Ama görüşmeler sürecinde Amerika'daki merkez bize şu kadar yetki tanıyor şu kadar sınır koyuyor. Ve buradan bir kez daha söylüyoruz, Amerikan tekellerinin Amerikan emperyalizminin çalışanlarımızı köle görme zihniyetinin açık örneğidir. Amerikan merkezli de olsa bu ayak bilemeleri aşacağız... Bu kararlılık bu inanç bu mücadele azmi bu destek bu dayanışma devam ettiği sürece UPS işçileri kazanacak. Bizler buradayız burada olmaya devam edeceğiz dövizlerimizle, pankartlarımızla, eylemlerimizle devam edeceğiz ta ki işçi arkadaşlarımız işinin başına dönünceye, ta ki bu sendikal haklar tanınuncaya kadar mücadelemiz devam edecektir...” Şükrü başkanın konuşmasından sonra eylem sona erdirildi.

**UPS İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!
ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK!
YAŞASIN İŞÇİLERİN-EMEĞİLERİN
EZİLEN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!**

Mücadele Birliği / İzmir

166 gündür süren UPS direnişi gün geçtikçe büyüyor. Farklı iş kollarından farklı sendikalardan ve devrimci hareketlerden aldıkları destekle ve dayanışmayla büyüyen direniş Türkiye’de ve Dünya’da sesini kitlelere ulaştırmaya devam ediyor. İstedikleri hakları alana kadar eylemlerini devam ettireceklerini söyleyen TÜMTİS Sendikası her Cumartesi olduğu gibi 9 Ekim Cumartesi günü UPS Aktarma Merkezi’nin önünde eylemlerini gerçekleştirdiler. Saat 11.00 civarında İzmir Sendikal Birliği adıyla 14 sendikanın oluşturduğu birlik, “Birlik, Mücadele Dayanışma” pankartıyla stadyum durağından işçilerin eylem alanına doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında “İşçi Memur El Ele Mücadeleye”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “UPS İşçisi Yalnız Değildir”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek” vb. sloganlar atıldı. İzmir Sendikal Birlik’i eylem alanına geldiğinde işçiler tarafından “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganıyla karşılandılar. Ardından Şükrü başkan konuşma yaptı. Konuşmada şunlara değindi;

“Değerli arkadaşlar UPS’de anayasal haklarımız için başlattığımız mücadelenin 166. Günü. UPS işvereni baskılarla, saldırılarla,

“KAZANACAĞIZ, KAZANACAĞIZ, KAZANACAĞIZ...”

Sendika başkan ve yöneticilerimiz, sevgili sınıf kardeşlerimiz, yüreği işçi sınıfı ve onun aydınlık yarınları için atan emek ve demokrasi güçleri, sizleri UPS direnişimizin bütün coşkusuyla selamlıyoruz... Öncelikle böylesi bir dayanışma etkinliğini organize eden Ayışığı Sanat Merkezi ve emek veren tüm dostlarımıza teşekkür ederiz.

Bizler taşımacılık ve kargo sektöründe uluslararası bir tekel olan UPS’de hiçbir hak ve kuralın olmadığı günlük 12-13 saate varan kölece çalışma koşullarına, bizlere verilen sefalet ücretine, sosyal güvencesizliğe karşı daha insani iş koşullarını sağlamak, ekonomik ve sosyal haklarımıza kavuşmak için anayasal hakkımızı kullanarak Tümtis çatısı altında örgütlenme çalışmasına başladık. Çalışmanın daha başında sendika düşmanı, işçi düşmanı tavır açığa çıktı, İstanbul ve İzmir’de bir grup arkadaşımız işten atıldı. Çalışan arkadaşlarımız baskı ve tehditler altında sendika çalışmasını sürdürürken müdür ve yöneticiler sendikamıza karşı sürekli karalama çalışması yürüttü. Sendikamızın yasadışı, marjinal ve hatta mafya örgütü olduğu yalanına sarıldılar. Taşeron firmadaki bir grup işçi arkadaşımızı zorla istifaya götürmeye çalışan Erka patronları direnişçi işçilere ateş edecek kadar alçaklaştı, İstanbul Mahmutbey’deki direniş yerine kolluk kuvvetleri pek çok kez coplu, biber gazlı saldırı gerçekleştirdi.

Ülkemizde birçok işyerinde olduğu gibi UPS’de de işçileri bölmek, parçalamak, sendikal mücadeleyi sekteye uğratmak için işçileri; merkez kurye, taşeron idari personel, şube personeli vb şekilde ayrıştırılarak bir araya gelmeleri zorlaştırılmaktadır. Evet, genel olarak işkolumuzda ve UPS’de örgütlenme zordur. Kararlılık, sabır ve inatçı bir çizgide sistemli bir çalışma gerektiriyor. Çalışmanın ihtiyacı olan sabır, kararlılık ve dene-

yim sendikamızın tarihinde yaşanan sayısız direniş ve zaferle kazanılmıştır. Ve sendikamızın sınıf sendikacılığındaki ısrarlı tutumu UPS direnişimizde başarının teminatıdır.

Sendika biz işçilerin anayasal örgütüdür ve her gün daha fazla arkadaşımız bunu anlayarak sendikaya ve sendikal mücadeleye katılmaktadır. Biz UPS işçileri tüm yasal ve meşru mücadele yöntem ve araçlarını kullanarak, bu mücadele zafere ulaşana kadar daha da yükselterek sürdüreceğiz.

Taşeronda örgütlenilemez anlayışına karşı; kadrosuyla, taşeronuyla örgütlenerek böyle bir zaferi Türkiye işçi sınıfına armağan edeceğiz. Bu da bizim boynumuzun borcudur. Biz UPS işçileri; inanıyoruz ki bu mücadelenin sonunda başı dik ve onurlu bir şekilde tekrar iş başı yapacağız. UPS’ye sendika girecek ve sözleşme yapılacaktır. Buna olan inancımız tamdır.

Kazanacağız, Kazanacağız, Kazanacağız...

DİRENİŞTEKİ UPS İŞÇİLERİ

TAŞERONA GEÇİT YOK!

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan yaklaşık 1200 taşeron işçisinin taşeronlaşmalarına karşı elde ettikleri hukuk zaferi Çukurova Üniversitesi rektörlüğü tarafından tanınmamakta ve rektörlük yeni taşeron ihalesine hazırlanmakta. Bu hukuksuzluğu ve yeni ihaleyi protesto eden çalışanlar sağlıkta taşeron istemediklerini dile getirdiler.

Dev-Sağlık İş Sendikasının çağrısıyla örgütlenen eylem hastane yönetimine uyarı amacıyla 4-5-6 Ekim tarihlerinde sabah saat 08.00-08.30 arasında yarım saatlik iş bırakma şeklinde gerçekleşecek. Taşeron ihalesinin yapılacağı 7 Ekim tarihinde ise işçiler tüm gün iş bırakmayı ve eyleme ailelerini de katmayı, çocuklarını ise o gün okula göndermemeyi planladılar.

Eylemin 1. Günü:

4 Ekim saat 08.00'de Balcalı Hastanesi Poliklinikler girişinde toplanan yaklaşık 50 işçi, rektörlük tarafından uygulanmaya sokulmayan hukuk kararını ve yeni yapılacak taşeron ihalesini protesto ettiler. Eylem sırasında "Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir", "Rektöre Kul Taşerona Köle Olmayacağız", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Direne Direne Kazanacağız", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız" sloganları işçiler tarafından atıldı.

Bazı hasta yakınlarının da destek verdiği eylem ertesi sabah tekrar buluşmak üzere ıslıklarla ve alkışlarla sona erdirildi.

Eylemin 2. ve 3. Günü:

Balcalı hastanesi işçileri ilk gün olduğu gibi 2. ve 3. gün de poliklinikler girişinde yarım saat oturma eylemi yaptılar. Sloganlarla hastane yönetimini protesto ettiler.

Eylemin 4. Günü ve Taşeron İhalesine İzin Yok!

İşçilerin tüm uyarılarına rağmen hastane yönetimi ihalenin iptaline dönük bir açıklama yapmamasıyla eylemin 4. günü olan 7 Ekim Perşembe günü daha kitlesel bir eylem organize edildi.

Sabah mesai saati olan 08.00'da işçiler tekrar poliklinikler girişinde toplanmaya başladı. "Mücadeleyle Kazandık İhale Masasında Kaybetmeyeceğiz" pankartını açan işçiler "İşçiler Burada Yönetim Nerede", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarıyla işçi alım ihalesini protesto ettiler.

Eyleme Devrimci Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, SES Genel Başkanı Bed-

riye Yorgun ve TTB Genel Başkanı Eris Bila-loğu katılarak işçilere destek verdiler ve birer konuşma yaparak saat 10.00'da yapılacak olan ihalenin hukuksuzluğuna değindiler.

Arzu Çerkezoğlu "Yıllardır insan ihaleyle çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz diyerek taşeron çalıştırmanın yasaklanması talebiyle güvenceli iş, güvenceli gelecek mücadelesi veriyoruz. 118 bin sağlık emekçisi yapılan ihalelerle taşeron şirketler aracılığı ile çalıştırılmaktadır. Bu rakama üniversite hastaneleri de eklendiğinde kamu sağlık kurumlarında çalışan taşeron sağlık işçisi sayısı 150 bine yaklaşmıştır. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 1200 sağlık çalışanı 13 Ocak 2010 tarihi itibarıyla Çalışma Bakanlığı kararı ile asıl işveren olan üniversite hastanesinin işçisi olarak tescil edilmişti. Ancak Çukurova Üniversitesi yönetimi idari ve hukuksal olarak kesinleşmiş olan bu kararın gereğini yapmadığı gibi 7 Ekim günü yapacağını açıkladığı hukuken yapılması mümkün olmayan bir ihale ile açıkça hukuku yok saymıştır" dedi.

Saat 10.00'da Hastane içinde bulunan ihale salonuna yönelen işçiler, salonun önünde toplanarak ihalenin yapılmasını fiili olarak engelledi. Bu sırada sendika başkanları tekrar konuşmalar yaptılar. Orada bulunan emniyetten polisler ihalenin yapılmadığını ve iptal edildiğini söylediler. Bu söze güvenmeyen işçiler rektörlükten veya hastane yönetiminden bir yetkiliden bu bilgileri almak istediklerini belirttiler. İşçiler bir cevap almak için kampus içinde olan rektörlük binasına yürüyüşe geçtiler.

Rektörlük binasına gelindiğinde binanın polislerce kordona alındığını görüldü. Barikatın önünde sloganlarla bekleyen işçiler, "Bir cevap almadan buradan ayrılmayacağız" dedi ve kısa sürede rektör yardımcısı yanlarına gelmek zorunda kaldı. Yapılan görüşmede rektör yardımcısı konuyla ilgili bilgisinin olmadığını söyledi ve hastane başhekimine yönlendirdi. Tekrar hastane önüne dönüldü ve sendika başkanlarından oluşan bir heyet başhekimle görüşme yapmak üzere gönderildi.

Bekleyiş yaklaşık yarım saat sürdü ve 12.30 sıralarında işçilerin yanına gelen heyet adına Devrimci Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlubir açıklama yaptı "İhalenin şimdilik iptal olduğunu bildirdiler. Ancak mücadelemiz devam edecek ve taşeron sistemini tüm hastanelerden söküp atana kadar ısrarlı mücadelemizi sürdüreceğiz". Eylem bu açıklamanın ardından bitirildi ve işçiler tekrar işlerine sloganlarla geri döndüler.

BU GÖKDELENLER İŞÇİLERİN KANI ÜZERİNDE YÜKSELİYOR

İstanbul başta olmak üzere birçok büyük şehirde gökdelenler yükseliyor sürekli, her yerde dev inşaat projeleri, siteler yapılıyor, televizyon kanallarında, gazetelerde sürekli inşaat şirketlerinin reklamları var, iş merkezleri, plazalar, residancelar, havuzlu, alışveriş merkezli, spor merkezli yaşam alanlarının reklamları bir birini izliyor. Hepsi birbirinden lüks, birbirinden konforlu... Hepsi sizlerin rahatlığı mutlu yaşamaları için...

Bu birbirinden lüks binalar nasıl yükseliyor göklere? Bu binaların yükselmesi için kim nasıl çalışıyor, ne kadar zaman çalışıyor? Ya bu binaların yapımında çalışanların nasıl bir yaşamı var? Binaların yapımında çalışanlar, acaba neyi düşünüyor, neyin kaygısını yaşıyorlar? Ellere geçen para nasıl bir yaşam sunuyor, bu lüks alanların yapımında çalışanlara? Neyin üzerinde böylesine hızla yükselebiliyor, her gün televizyon kanallarında reklamları dönen bu birbirinden lüks yapılar.

Erdoğan İnce, Sivas'ta doğmuş, 10 yaşından beri İstanbul'da yaşıyor. 20 yıldır da mermer, dış yüzey kaplama ve iç dekorasyon işinde çalışıyor. Hep taşeron firmalarda çalışmış, Sabancı Center'ın, Yapı Kredi Plaza'nın, HSBC binasının inşaatlarında görev almış. 2009 yılının Kasım ayında işe başladığı Sapphire Gökdeleni inşaatı ise deyim yerindeyse tüm hayatını alt üst etmiş. Birbirinden lüks bu binaların yapımı çalışanlarına Erdoğan İnce'nin yaşadığı bir yaşam sunuyor.

"Sapphire inşaatında iki ay çalıştım. Maşamı hiç alamadım. O iki ay ve sonrasında yaşadıklarımı, nasıl geçindiğimizi bir ben bir Allah bilir. Hep oyaladılar, ne Cumaları bitti, ne Pazartesileri. Bayrama bile işçileri beş kurşusuz gönderdiler. Ümraniye'den geliyordum, paramı alamadığım gibi üstüne cebimden para çıkıyordu. Yılbaşında da paramızı veremeyince, 1 Ocak'ta işten çıktım" diyor.

"Kanserim" Dedim Yüzüme Bile Bakmadılar

Erdoğan İnce, Avrupa'nın en yüksek binası Sapphire Gökdeleni'nde çalışmış ama parasını alamamış işçilerden yalnızca biri. Erdoğan İnce, Kiler Holding'den 2500TL alacağı olduğunu belirterek *"Bu gökdelenin iki camının parası etmez. Ben işe gireli neredeyse 1 yıl olacak, hala paramı vermiyorlar"* diyor.

Deneyimli bir işçi olarak başka bir yerde iş bulamamasının ise acı bir nedeni var: *"İnşaatta çalıştığım sırada göğsümde bir ağrı duymaya başladım. İşten ayrılınca doktora gittim. Nisan'da midemde kanser olduğu teşhisi kondu, acil ameliyat olmam gerektiği söylendi. Doktor stres ve üzüntüden kaynaklı dedi. Sapphire'de yaşadıklarımın hastalığımın tetiklenmesinde etkili olduğunu düşünüyorum. Oradan çıktım, bir daha da çalışamadım."*

Kanser hastası olmasına ve bunu defalarca Kiler Holding yönetimine ilemesine karşın, *"Yüzüme bile bakmadılar"* diyor, *"Değil ameliyat, ilaç masraflarımı bile karşılayacak durumum yoktu. Bir gün canıma tak etti, karnımı açtım, ameliyat izimi gösterdim. Başlarını çevirip gittiler. Bugün Sapphire Gökdeleni'nin reklamları dönüyor televizyonlarda, 2,5 milyar TL'lerden söz ediyorlar. Ama işçilerin üç kurşusuz parasını vermiyorlar."*

Patron Bir Günlüğüne Hacca Gitti

İnce'nin eşi, bu durum üzerine özel bir şirkette çalışmaya başlamış. 40 bin TL'lik ameliyat parasını ödemekten ancak eşinin sigortası sayesinde kurtulabilmişler: *"Mayıs'ın 18'inde ameliyat oldum, midemi neredeyse tamamen aldılar, şimdi daha iyiyim ama kontrollerim sürüyor. Aldığım gıdanın yalnızca beşte birini kullanabiliyorum, sürekli yemem gerekiyor. Bazen yürürken, aniden elektrik kesilir, pilin biter ya, aynı öyle halsiz düşünüyorum"* diyerek anlatıyor durumunu. Bir maaşla geçinmeye çalışan aile, ilaç ve tedavi masraflarını karşılamakta hala sıkıntı yaşıyor.

"Bayramda para vermedikleri için işçiler memleketlerine ailelerini görmeye gidemezken, o bayramda bizim paralarımızla bir günlüğüne Hacca gitti" diyerek anlatıyor, işçilerin durumunu. Aslında bu lüks binaların neyin üzerinde yükseldiğini anlatıyor.

İnsan Hayatı Sudan Ucuz Burada

Erdoğan İnce, Sapphire gökdeleninde insanlık dışı koşullarda, iş güvenliğinden tamamen yoksun biçimde çalıştıklarını söylüyor. Bir dönem İngiltere'de çalışmış olması, ona yurtdışındaki çalışma ortamıyla Türkiye'yi kıyaslama olanağı sağlamış:

"Türkiye'de patronlar, işçileri insan olarak görmüyor. Çalışma koşulları çok kötü, iş güvenliği sıfır. İngiltere'de inanılmaz derecede önem veriliyor iş güvenliğine. Orada da taşeron sistemi var, ama sistem buradaki gibi başıboş değil. Bir firmanın iş güvenliği ne kadar iyiyse iş alma olasılığı o kadar yüksek oluyor. Şantiyesinde bir kaza olmuşsa, hele bir işçi ölmüşse o firmaya bir daha iş vermiyorlar. Firmalar milyon poundlara varan tazminatları tabi tutuluyorlar."

"İngiltere'de sürekli şantiyeyi denetleyen güvenlik elemanları var. Onlar izin vermeden şu taşı buradan alıp şuraya bile koyamazsın. Bu inşaatta çocuklar bile şantiyede geziyordu."

"İngiltere'de emniyet kemeri, gözlük, miğfer takmak zorundasın, burada öyle bir şey yok. İşçi miğferini canı isterse takar. Korkuluklar yok, merdiven boşlukları dolu. Bir ayağın kaysa, ölüp gidersin ve bu hiç kimsenin umurunda olmaz. Patron, ne bir yaptırımla karşılaşır, ne tazminat öder. Geçenlerde 25 yaşında bir arkadaşımızı yitirdik. Bu ülkede insan hayatı sudan ucuz."

Taşeron Sömürü Demektir

Erdoğan İnce ile son olarak taşeron sistemini konuşuyoruz. *"Ben hep taşeronlarda çalıştım"* diyor ve ekliyor: *"Türkiye'de taşeron sistemi, asıl işverenin bazı sorumluluklarından kurtulması için yaratılmış bir sistem. Sömürü hat safhada. Asla iş garantisi yok, yarının belli değil. Bir gün işe gelmeden sigortanda eksik gösteriliyor. İşçilerin hayatı taşeronun insafına kalmış."*

Televizyon kanallarında durmadan reklamlarını gördüğümüz bu birbirinden güzel, birbirinden büyük, birbirinden yüksek, sizlere mutlu bir yaşam sunacağı vaat edilen bu binalar, böyle yükseliyorlar... İnşaatlarında çalışan işçilerin kanları üzerinde... □

BİNALAR KAN VE İŞÇİ CESETLERİYLE YÜKSELİYOR

Burjuvazinin dilinde olan ve her gün medyada şişirdiği ve sunarken hep “en”lerin öne çıktığı bir alan, inşaat sektörü. En uzun bina, en güzel bina işçi hayatlarının da hiçe sayıldığı, çalışma şartlarının en kötü olduğu sektörlerden biri, işçiler ölüyor, binalar yükseliyor daha rahat yaşamlar, ayrıcalıklar ölümden başka bir şey getirmiyor.

İşçilerin kendi ölümlerinin dile getirilmesi kendi hayatlarını sorgulamak hatta ve hatta tasarrufla bulunmak ise yasak en ufak bir kıpırtı işçileri yaşamın dışına atmaya yetiyor.

Avrupa'nın en büyük plazası olarak geçen Sapphire isimli bir bina var ve sahibi Kiler Holding. Binanın inşaatı bir süredir devam ediyor işçilerin ölmesi pahasına ne bir açıklama ne de önlem alınmış değil. Firma maliyetlerinin düşmesi için taşeron sistemi sermayenin can simidi. Neden, dersiniz daha az maliyet ve sosyal güvenceden yoksun firma için ise ek külfet oluşturmuyor ve kaç kişi sakat kalır ya da ölürse ölsün ana firma “Bizle bir ilgisi yok” diyebiliyor doğrudan sorumlu oldukları halde. Biskon Yapı da bu taşeron firmalardan biri. Kiler Holdingin binasında çalışıyor, mermer kaplama üzerine faaliyet gösteriyor. Biskon Yapı adlı taşeron firmada çalışan Serkan Çetin bir süre önce, İstanbul Levent'te inşaatı süren Avrupa'nın en yüksek gökdeleni 66 katlı SAPP-HİRE'in yeraltında bulunan beşinci katında ölü bulundu. Serkan Çetin olayı ile ilgili Birgün Gazetesi'ne röportaj veren 4 işçi işten atıldı. Kiler Holding tarafından sürdürülen inşaatı iş güvenliği önlemleri alınması gerekirken, Kiler Holding yönetimi, konuyu gündeme taşıyan işçileri işten attı. İşten atılmalarının ardından işçiler sınıf kardeşlerinin, Tekel işçilerinin yanına gelerek basın açıklamaları olduğunu

söylediler. Ertesi gün, metro önünde Tekel işçileri, üniversiteli gençler ve işçi gençlik bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında bir sivil faşistin provokatörlüğü sosyalist basının muhabirleri tarafından engellendi. Ağzından salyalar akıtarak etrafına çığırtkanlık yapan bu faşist oradan uzaklaştırıldı. Açıklama yapılacak yere geldiğimizde, binanın özel güvenlik elemanları, içerideki işçilerin, kalabalığın geliş nedenini öğrenmek için dışarı çıkmaları üzerine, onları tehditle içeriye girmeye zorladılar. Açıklamanın yapıldığı sırada Kiler Holding çalışanlarından birisi, sermaye yanlısı bir dille “Yalan söylüyorsunuz” diye seslendi. Basın açıklamasını yapanlar arasında bulunan Kiler Holding yönetimi tarafından işten çıkarılan işçiyi, polis-güvenlik işbirliği ile şantiyeye sokmak istedi. Bunun üzerine orada bulunan eylemciler harekete geçerek içeri zorla sokulan işçiyi geri aldılar. Arbede çıkan şantiye önünde eylemcilerin kapıya doğru

sloganlarla yürüyerek kapıyı açmaya zorlaması üzerine paniğe kapılan sivil polis ve güvenlikçiler içerdeki işçileri tehdit ettiler. Orada bulunan bir eylemci ajitasyon yapmaya başladı “İşçiler! İşçi kardeşler! Örgütlenmekten başka çareniz yok! Yoksa sizi öldürmeye devam edeceğiz. Örgütlü mücadele etmek zorundasınız, yoksa daha çok öleceğiz!” dedi. Sivil polislerin yığınak yapması işçilerin buluşmasını engelleyemedi. İşçilerle birlikte gelen öğrenciler kapıya doğru yürüdüler ve içeri girmek istediler. Güvenlik görevlilerinin panikle kapıları kapatması, kapıyı zorlayan, yumruklayan devrimci öğrencileri ve işçileri engelleyemedi. Basın açıklamasına, eyleme geçen Tekel işçileri de destek verdi.

Eylem Tek Gıda-İş Genel Merkezi önünde çadır kuran Tekel işçilerini ziyaretle sonlandırıldı. Burada konuşan Tekel işçisi Metin Aslan, öğrencilere Tekel işçilerinin yaşadığı süreci anlattı. □

İZMİR'DE DEK PANELİ

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde 3 Ekim Pazar günü saat 14.00'de DEK (Devrimci Emekçi Komiteleri), Sosyal Güvenlik ve Esnek Çalışma konu başlıklı bir panel gerçekleştirdi.

Üç bölümden oluşan panelde sağlık emekçisi arkadaşımız panelin ilk konuşmacısı olarak söz aldı. İlk bölümde çalışma koşulları ve “Esnek Çalışma Nedir” konusu üzerinde durulduktan sonra, panelin ikinci bölümüne geçildi.

Sosyal Güvenlik Uzmanı bir emekçi, sosyal güvenlik yasalarıyla bunların uygulanması arasındaki çelişkiyi ayrıca sermaye düzeninin yani patronların kendi çıkarlarını gözetebilmek ve daha fazla kar elde etmek için kendilerinin çıkardığı yasaları yine kendilerinin tanımadığını anlattı. Son olarak konunun hukuki boyutunu anlatacak olan avukat, bireysel haklarımızın ne olduğunu bizlere anlattı.

Panelin sonunda soru cevap bölümüne geçildi. Soru cevap

bölümünün ardından panel, DEK'in 16-17 Ekim'de İstanbul'da yapılacak konferansına çağrı yapılarak sona erdirildi.

Mücadele Birliği / İzmir

HALK BELEDİYİYİ BASTI

Antep'in Şehit Kamil ilçesinde kentsel dönüşüm projesi kapsamına giren Onat Kutlar Mahallesi sakinleri "Kentsel yıkım" istemediklerini belirttiler. "Kentsel Dönüşüm" projesi adı altında mahallede yapıyı süren inşaatlara ruhsat verilmiyor, arsası olan mahalle sakinleri arsalarına ev yapamıyorlar ve dahası inşaat halindeki evlerin yapıyı da durdurulmuş.

"Kentsel Dönüşüm Projesi" adı altında Onat Kutlar Mahallesi'ndeki 4000 konut için yıkım kararı alınması, emekçiler tarafından sert tepkiyle karşılandı. Mahalle halkı belediyenin böyle bir karar aldığı, fakat hiçbir şekilde kendilerine bilgilendirme yapılmadan yıkım için harekete geçildiğini belirtti. Bunun üzerine yaklaşık 100 kişilik mahalleli kadımlarla birlikte Şehit Kamil Belediyesi'ni bastı.

Baskına gelen emekçileri karşısında gören Belediye Başkanı Rıdvan Fadıloğlu, apar topar belediyeyi terk etti. Arabasıyla emekçilerin arasından geçen Fadıloğlu, neredeyse göstericilerden bazılarının ezilmesine neden olacaktı. Emekçiler bu sefer önlerine hedef olarak Büyükşehir belediyesini koydular. Büyükşehir belediyesi binasının önüne yürüyerek gelindikten sonra burada önerileri polisler tarafından kesildi. Öfkeleri doruğa çıkan emekçiler, polisler tarafından yatıştırılmaya çalışıldı. En son belediye yetkililerinin polisleri arayarak 6 Ekim Çarşamba günü saat 09.00'da Şehit Kamil belediye başkanının Onat Kutlar Mahallesi'ne geleceği ve orada mahalleliye gerekli açıklamayı yapacağı belirtildi. Bu sözün alınmasının ardından emekçiler hep birlikte mahalleye dönme kararı aldı. Bu esnada bir kişi kısa bir açıklama yaparak bütün herkesin sabah mahallede bir araya geleceğini, çocukların okullara gönderilmeyeceğini belirttikten sonra "eğer kendileri sözlerinde durup gelmezlerse biz toplanıp yeniden geliriz" dediler.

Bu arada Mücadele Birliği Platformu'ndan bir kişiye mahalle halkı ile sohbet ederken polisler tarafından müdahale edildi. "Sen kimsin, basın mısın?" sorusuna emekçiler sert tepki gösterdi. "Ne oldu, sohbet etmek de mi suç?" diyerek tepkisini gösteren mahalleli karşısında polis geri adım atmak zorunda kaldı. Kitle Çarşamba günü saat 09.00'da mahallede bir araya gelmek üzere eylemlerini sonlandırdı.

6 Ekim günü sabah saatlerinde mahallede toplanan halk, bir önceki gün belediye başkanının saat 09.00'da "Mahalleye geleceğim" sözünü tutmaması üzerine araçlarına binerek belediye başkanı ile görüşmek için yeniden belediyeye gittiler. Mahalleli belediye konferans salonuna giderek belediye başkanının gelmesini beklediler. Belediye başkanının gelmesiyle herkes söz alarak tepkilerini dile getirdi.

Genel konuşmalardan mahalle halkı Kentsel Dönüşüm Projesi'ni istemediklerini söylediler. Belediye başkanının yaptığı açıklamada şu an için bir yıkım yapılmayacağı, ama arazilere yeni evlerinde yapılamayacağını, yapım aşamasındaki inşaatların da tamamlanamayacağını belirtti. Belediye başkanı 10-15 günlük bir süre isteyerek yapılan işlemlerin geri dönüşümü olup olmadığını, sınırların daraltılıp daraltılamayacağını inceleyeceğini söyleyerek halkı bir nevi sakinleştirmeye çalıştı.

Onat Kutlar Mahallesi halkı verilen süreye kadar bekleyeceklerini, ancak bir sonuç alamadıkları takdirde hiçbir yıkımın gerçekleştirilemeyeceğini belirttiler. Amacın peşkeş çekmek olduğunu ısrarla vurgulayan halk verilen sürenin dolmasını bekleyecekler. Halkın tek talebi kentsel dönüşüm projesinin iptal edilmesi.

Belediye başkanı "daha iyi yaşam standartları" için mahalleyi kentsel dönüşüm kapsamına aldığı iddia ediyor. Mahallede yaptığımız gezinti sonucunda Antep'te emekçi semtleri arasında yerleşim yeri olarak iyi planlanmış bir mahalle olduğu göze çarpmakta. 1700 haneli bir mahallede 2 tane ilköğretim okulu, 1 sağlık ocağı, 4 park ve 1 tane de sosyal tesis bulunmaktadır. Birçok mahalleye oranla mahallenin ana caddeleri ve ara sokakları geniştir. Bu kapsamda halkı düşündüren soru ise birçok emekçi mahallelerinde çarpık yapılanma var iken, daha yeni kurulmuş bir mahallenin neden proje kapsamı altına alındığıdır.

Halkla yaptığımız konuşmalarda ise mahallenin 3-5 tane zengine peşkeş çekilmek istenildiği için kentsel "yıkım" projesi kapsamına girdiğini belirtiyor. Mahalle halkı "Mahallemizi hiçbir güç yıkamaz. Biz belediyeden arsa paralarını falan istemiyoruz. Burada huzurluyuz ve mutlu bir şekilde yaşıyoruz. Kentsel dönüşüm projesini istemiyoruz" diyorlar.

Mücadele Birliği / Antep

HİÇBİR GÜÇ EVİMİZİ YIKAMAZ!

Evlerinin yıkılma kararına karşı tepkisini belediyeyi basarak gösteren Onat Kutlar Mahallesi halkı ile bir sohbet ettik. Şehir merkezindeki eylemin olduğu gün olan 5 Ekim gününün akşamı saat 21.00 civarı sorunlarını paylaşmak amacıyla bir ziyaret düzenledik.

Öncelikle birkaç esnafa durumu sorduk. Onlar da yaşanan eylemlilik sürecini anlattılar. Bir anda mahallede ilgi odağı haline geldik. Ve bir eve davet edildik. Eve giderek orada sohbetimize devam ettik. Çaylarımızı yudumladıktan sonra bu sefer mahallenin kahvesine geçtik. Kahvehane önünde oldukça kalabalık bir grup hararetli hararetli tartışırken yanlarına yanaştık. Mücadele Birliği'nden geldiğimizi söyleyince başladık kapı önünde sohbet etmeye. Mahalle halkı sorunlarını bir bir anlatıyor, hepsi sorunun bir rant sorunu olduğunun bilincinde olarak belediyeye ateş püskürüyordu. Özellikle de mahallenin büyük bir çoğunluğunun da seçimlerde AKP'ye oy verdiği düşünülürken bu öfke daha da büyüyordu.

Ayaküstü sohbet ederken bu sefer bizi kahveye davet ettiler. Yine çaylarımızı getirerek sohbetimiz içeride devam etti. Mahalle halkı özellikle basına çok öfkeliydi. Çünkü haberlerde her türlü habere yer verirken yaşadıkları hayati soruna hiç değinmiyorlar, muhabir bile göndermiyorlardı. Bizler de basının tarafsız olmadığını nasıl ki yaşadıkları sorunun kaynağında büyük bir rant varsa aynı şekilde bu televizyonların ve basının büyük bir çoğunluğunun başında da bu aynı rantçıların olduğunu vurguladık. Burada basına değil kendi güçlerine güvenmeleri gerektiğini, hiçbir basın bu sorunu yayınlamasa da mücadelelerindeki birlik ve kararlılık olduğu müddetçe hiçbir gücün evlerini yıkamayacağını, evlerini yıkmak için rantçıların çeşitli yöntemler uygulayabileceğini, bu beraberliği bozmaya çalışabileceğini, buna kesinlikle izin vermemek gerektiğini anlattık.

Sohbetimiz uzadıkça masanın çevresindeki kalabalık da artıyordu. İnsanların hepsinin ortak düşüncesi evlerini hiçbir gücün yıkamayacağı idi. Herkes evlerini binbir zorluk içerisinde yaptığını, her birinin evinin 25-30 yıllık bir emeğin ürünü olduğunu, hala milyarlarca lira borçlarının bulunduğunu belirttiler. Her ne kadar ev sahibi olsalar da büyük bir çoğunluğu asgari ücretle çalışan işçi olan mahalle sakinleri güzel gelecek günler için kendilerinin belediye başkanını seçtiklerini, ama şimdi de belediyenin rant için kendilerini seçtiklerini belirttiler.

Oldukça uzayan ve yaklaşık 2 saati bulan sohbetlerimizin ardından ayrılma vakti gelmişti. Yaklaşık 40 kişi bizleri kapıda yolcu etti. Sabah saat 09.00'da yeniden buluşmak üzere Onat Kutlar Mahallesi'nden ayrıldık.

Mücadele Birliği Platformu / Antep

EGE ÜNİVERSİTESİ'NDE FORMASYON EYLEMLERİ

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümü 4.sınıf öğrencileri, alamadıkları formasyon hakları için 4 Ekim Pazartesi tarihinden itibaren dersleri boykot eylemine başladılar.

Formasyon hakları ellerinden alınan öğrencilerin, bu haklarını almak için başlattıkları eylemler Felsefe bölümü öğrencilerinin 4 Ekim Pazartesi günü yaptıkları yürüyüşle başladı. Öğrenciler, Edebiyat Fakültesi'nin önünden rektörün de katılacağı okulun resmi açılış töreninin yapıldığı Konferans Salonu'na (MÖTBE) bir yürüyüş düzenlendi.

Yürüyüşte "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Formasyon Hakkımız Söke Söke Alırız", "Rektör Uyuma Öğrencine Sahip Çık", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atıldı. ÖGB (Özel Güvenlik Birimi) engeliyle karşılaşan öğrenciler, kararlı bir duruş sergileyerek Konferans Salonu'na doğru yürüyüşüne devam etti.

Konferans Salonu'na yakın bir yerde sloganlar atıldı ve kısa bir konuşma yapıldı. Rektör yardımcısı salondan çıkarak öğrencilere formasyonla ilgili bir açıklama yaptı. Konuşmasının sonunda öğrencilere, "ya eyleminize son verin ya da güvenlik gerekeni yapacaktır" dedi. Öğrenciler; "Siz bizi açık açık tehdit ediyorsunuz. Hakkımızı alana kadar mücadeleye devam edeceğiz" dediler. Daha sonra rektörün geçiş güzergâhında slogan atılarak beklendi. Rektörün okuldan çıkmasından sonra, tekrar Edebiyat Fakültesi'nin önüne yüründü. Burada bir toplantı yapılarak, bundan sonraki süreçle ilgili ne yapılacağı yönünde konuşulduktan sonra o günlük eyleme son verildi. Toplantıda eylemleri sürekli hale getirme ve katılımı çoğaltmak için yoğun bir çalışma yürütme kararı alındı.

5-6 Ekim günleri dersleri boykot ve yürüyüş eylemlerine devam edildi. Ayrıca 6 Ekim Çarşamba günü saat 16.00'da Konak Pier önünden Konak Sümerbank önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi öğrenciler tarafından. Konak Sümerbank önüne gelindiğinde öğrenciler hazırladıkları basın metnini okudular. Okunan metinden sonra o günlük eylemlerine son verdiler.

7 Ekim Perşembe günü Felsefe son sınıf öğrencilerinin başlatmış olduğu "dersleri boykot" eylemine felsefe 3. ve 2. sınıflar da öğleden sonraki derslere girmeyerek destekte bulundular. Kitle bu katılımından sonra yürüyüşüne başladı. Yürüyüşe başka bölümlerden de katılımlar oldu. Yürüyüş sloganlar atılarak ve yürüyüşe destek konuşmaları yapılarak Eğitim Fakültesi önüne doğru yapıldı. Eğitim Fakültesi Dekanlığı'nın önünde bir süre slogan atıldıktan sonra tekrar eylemin başlangıç noktası olan Edebiyat Fakültesi önüne gelindi ve eylem sona erdi.

Ege Üniversitesi / DÖB

SARIGAZİ FAŞİZME MEZAR OLACAK

Sarıgazi' de stant açmaya çalışan HKP'lilere devrimciler tarafından müdahale edildi.

Uzun zamandır polis-faşist işbirliğiyle Sarıgazi'de ortamı germe çabalarına, geçtiğimiz Pazar günü bir yenisi daha eklendi. Sarıgazi'de yıllardır süren devrimci bir geleneği yok etmeye çalışan faşist devlet, bunlara bir yenisini daha ekledi.

Sarıgazi merkezine gelen yaklaşık 20-25 kişilik HKP'li grup, sivil polis işbirliğiyle stant açtı. Bunu gören devrimciler bir süre sonra bu grubu uyarmak için yanlarına gittiklerinde hazırlıklı geldikleri belli olan grup, 'bıçak, şiş ve sopalarla' devrimcilere saldırıda bulunmuş ve bunun sonucunda 5 kişi ciddi şekilde yaralanmıştır. Bu yaralılardan 3'ü hastaneye kaldırılmıştır. HKP'li grup ise polis kordonu altında parti binasına kadar götürülmüştür.

Evet, Sarıgazi'de yıllardır yaratılan devrimci değerleri yok etmek için faşizm tüm gücü ile saldırıyor. Buradan tüm işçi-emekçi halkımıza çağrımızdır: her alanda faşistlere karşı gerçek devrimci şiddeti kullanalım.

FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ
Sarıgazi'den Mücadele Birliği Okurları

FAŞİSTLERDEN HESAP SORULACAK

3 Ekim Pazar günü, HKP'li karşı-devrimcilerin stant açması ve devrimcilerin buna müdahale etmesine karşılık, bıçak ve şişlerle saldırı sonucu 5 devrimci ağır yaralandı. Yaralananlardan biri, Mehmetçik Lisesi öğrencisi idi. Bizler de Mehmetçik Lisesi'ndeki devrimci öğrenciler olarak, 4 Ekim günü okul çıkışında saat 14.30'da HKP'lileri teşhir etmek için bir basın açıklaması yaptık.

Mehmetçik Lisesi önünden Demokrasi Caddesi'ndeki Kaymakamlık önüne yürüdük. Yürüyüş sırasında, "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "HKP Sarıgazi'den Defol", "Mehmetçik Lisesi direnişin simgesi" sloganları atıldı.

Kaymakamlık önüne gelindiğinde orada her zaman bekleyen polislerin karşısında basın açıklaması metni okunmaya başlandığı zaman, polis öğrencileri tehdit etmeye başladı ve ardından saldırıya geçti. Gençler sokak aralarında küçük barikatlar kurarak geri çekildi.

Mehmetçik Lisesi'nden DÖB'lü Bir Öğrenci

FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ

29 Eylül Çarşamba günü Mehmetçik Lisesi'nde okul çıkışında saat 14.30 civarı, DÖB, YDG, DYG-M tarafından, Hakkari'deki bombalı saldırı sonucu yaşamını yitiren 9 kişi için bir eylem düzenlendi. "9 Sivilin Katili Devlettir Hesabı Sorulacak! DÖB-YDG-DYG-M" yazılı pankartla Mehmetçik Lisesi önünden Sarıgazi Cemevi'ne kadar yüründü. Yürüyüş sırasında "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganları atıldı.

Yaptığımız eylem daha Mehmetçik Lisesi önünde başlamadan önce resmi üniformalı polisler ellerinde sopalarla kitleye gözdağı vermeye çalıştılar. Eylem, yine de gerçekleştirildi.

Eylem boyunca öğrencilerin etrafında dolaşan polisler, öğrencilerin kararlılığı karşısında bir şey yapamadı.

Mehmetçik Lisesi'nden DÖB'lü bir Öğrenci

UPS KARGO İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ

166 gün önce, 1 Nisan sabahında yola çıktı UPS Kargo İşçileri zorlu, çetin bir o kadar da onurlu mücadelelerine. TÜMTİS sendikasının öncülüğünde UPS kargo işçilerinin kararlı, tutarlı ve devrimci duruşu 166 gündür devam ediyor. UPS kargo işçilerinin 166 günlük yürüyüşüne destek vermek, dayanışmak ve asıl olanın işçi sınıfının mücadele birliği olduğunu göstermek amacıyla 9 Ekim günü Ayışığı Sanat Merkezi olarak bir dayanışma gecesi düzenledik.

Dayanışma gecesi İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde saat 19.00'da başladı. Etkinlik saati yaklaştıkça farklı iş kollarından işçilerin ve emekçilerin, Ege ve Dokuz Eylül Üniversitelerinden öğrencilerin, mahallelerden emekçilerin ve ailelerin gelmeye başlamaları, aralarında hoş sohbetlerin gerçekleşmesi çok güzeldi. Ayrıca dikkatimizi çeken ve çok anlamlı bulduğumuz diğer bir önemli ayrıntı da direnişteki işçi arkadaşlardan oluşan UPS Kargo İşçileri Tiyatro Topluluğu'ndaki işçi arkadaşların heyecanı ve coşkusuyd.

Etkinlikten önce işçi arkadaşlar etrafa neşe, moral ve güç kattılar. Ama etkinliğin en anlamlı, dikkat çekici ve coşkulu anı UPS Kargo İşçileri'nin "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok, Sendika girecek Kölelik Bitecek" sloganlarını atarak etkinlik salonuna girmesiydi. Sloganlarla içeri giren işçileri salondaki katılımcılar da sloganlarla ve alkışlarla karşıladı.

Etkinlik ilk olarak Nazım Hikmet'in "Onlar ki" şiirinin dramatizesiyle başladı. Ardından işçi sınıfının özgürlük mücadelesinde gözünü kırpmadan ömrünü orta yere koyan

ve ölümsüzleşen tüm devrim, özgürlük ve sosyalizm savaşçıları adına saygı duruşuna davet edildi izleyiciler. Ve emek, umut ve coşku üçlüsünün yaşam bulduğu 166 gündür süren UPS Kargo işçilerinin eylemini bir de sözün bittiği yerden görmek amacıyla işçilerin görüntülerinden oluşan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Daha sonra bağlamasıyla dayanışma gecesine katkı sunan Mustafa Şahin arkadaş sahnedeki yerini aldı ve ezgilerini bizimle paylaştı. Hepimizi bir sürpriz bekliyordu. TÜMTİS yöneticilerinden Hasan Yayık sahneye davet edildiğinde herkeste hoş bir şaşkınlık oldu ve bağlamayı eline alıp söylediği zaza ezgiler hoş şaşkınlığı bir hayranlığa dönüştürdü. Gerçekten yüreğinden koparak söylediği ezgiler dayanışma gecesine çok ayrı bir anlam kattı.

Dayanışma Gecesine Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Öğrenci Birliği (İzmir ve Ankara), Devrimci Emekçi Komiteleri, Tez-Koop-İş sendikası, Alınteri, Anarşist Perspektif destek mesajları gönderdiler. Dayanışma gecesine Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan danışmanı bölge başkan yardımcısı Gürsel Köse, İzmir Deri-İş şube başkanı Makum Alagöz, İzmir Tez-Koop-İş 2 No'lu şube örgütlenme sekreteri Caner Fırat katılarak UPS işçilerine destek oldular.

166 gündür sendikal haklar ve özgürlükler için mücadeleyi büyüterek, başı dik ve onurluca sürdüren TÜMTİS adına İzmir şubesi başkanı Şükrü Günseli ve UPS Kargo işçileri adına Şahin Başaraner düşüncelerini paylaşmak üzere sahneye davet edildi. Ardın-

dan işçi sınıfı tarihine mücadeleleriyle deneyim, birikim katan Kent AŞ'den, İzmir Büyükşehir'de çalışan Park Bahçe'den; mücadelelerden ders çıkarıp mücadeleye atılan Buca Belediyesi taşeron işçilerinden, Tez-Koop-İş'in öncülüğünde mücadele veren KİPA işçilerinden birer işçi UPS Kargo işçilerini selamlamak üzere sahneye davet edildi.

Konuşmalardan sonra UPS Kargo işçilerinin yaşam koşullarını en iyi anlatacak kişiler yine onlardır diyerek, dünyanın en değerli oyunu ve oyuncularını UPS İşçilerinden oluşan UPS Kargo İşçileri Tiyatro Topluluğu oyunlarını sergilemek sahneye çıktı. Sergilenen oyundan sonra işçi arkadaşlar alkış tufanı ile karşılaştı. Ve işçi sınıfı kendi sanatını en güzel kendisinin yaratabileceğini gösterdi. Çünkü tiyatro oyunu içtenlik, samimiyet ve doğrulukla hazırlanmıştır.

Daha sonra İstanbul'da başından beri UPS işçilerinin eyleminde, onlarla yan yana, omuz omuza olan Devrimci İşçi Komiteleri'nden bir işçi arkadaşımız dayanışma gecesinde 166 gündür onurlu bir direniş sürdüren UPS kargo işçilerini selamlayarak işçi sınıfının örgütlü olmasının gerekliliğini vurguladı. Ayrıca sendikal mücadelenin önemli olduğunu ama tek başına işçi sınıfının köklü sorunlarını çözemeyeceğini bu yüzden de işçilerin kendi öz örgütlenmeleri olan Komite ve Konseylere vurgu yaptı. Umutları, özlemleri, yaşanmışlıkları ve hasretleri bindirip imgelere bir yürekten bir yüreğe taşıyıp duran yürek işçileri, umut işçileri Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi, farklı işçi eylemlerinden derledikleri oyunlarını paylaştı bizlerle. Etkinliği farklı kılan gösterimlerden biri de bir sokak sanatçısının işçilerle ilgili yaptığı pandomim gösterisi oldu.

Pandomim gösterisinde emek-sermaye çelişkisi anlatıldı. 78 günlük Tekel eylemi boyunca işçileri yalnız bırakmayan, Kent AŞ işçilerinin 32 günlük Ankara yürüyüşünde şarkılarıyla, marşlarıyla işçilerin yanında olup yüreklerini ısıtan, İstanbul UPS eyleminde işçilerin yanında olan; emekçilerin, ezilen halkların özgürlük mücadelesinde her zaman yerini ezilenlerden yana alan "Umutumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" şiarıyla yürüyen Grup Emeğe Ezgi son olarak sahneyi aldı. Grup Emeğe Ezgi'nin seslendirdiği coşkulu ezgilerden ve marşlardan sonra etkinlik sona erdi.

**UPS İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!
YAŞASIN İŞÇİLERİN
MÜCADELE BİRLİĞİ!**

İzmir Mücadele Birliği

TEKEL ÇADIRKENT... YENİDEN...

3 EKİM

DEK KONFERANS

DEK DEVRİMCİ
EMEÇİ
KOMİTELERİ

PROGRAM

--- 16 Ekim 2010 ---

- 11:00 Açılış
- 11:30 - 12:45
- Dünyada Ve Ülkemizde
Ekonomik-Politik Kriz
Süleyman Arca
- 13:00 - 14:00
- 657 Değişikliği
Hacı Özkazan (Bes)
- 14:30 - 15:30
- 4/C Değişikliği
Ahmet Tunca (Bes)
- 15:45 - 16:45
- Sosyal Güvenlik
Recep Çöl (Sos. Gov. Uzm.)
- 17:00 - 18:00
- Kamu Emekçileri'nin İş Kazaları
ve meslek hastalıkları - Maklize
Av. Nadide Özkara

--- 17 Ekim 2010 ---

- 11:30 Slayt Gösterimi
- 12:00 - 13:30
- Sağlıkta Güvence
Prof. Dr. Zeki Kılıçgözü
- 14:00 - 15:30
- Değişiklikler
Kevser Ye. Kuvşeylan
Ulku Şeyda (Bes)
- 15:45 - 16:45
- Kamuda Ve Kurumlar Dışında
Olanak Tahsis İncisi
Mehmet İyem (Bes)
- 17:00 - 18:30
- Açık Tartışma - Öneriler

KONFERANS

**BÜTÜN İKTİDAR
EMEĞİN OLACAK
DEVİRİMCİ EMEÇİ KOMİTELERİ**

**1 EKİM
KADIKÖY BES EYLEMİ**

Tarih : 16 -17 Ekim 2010
Saat : 11:00 - 19:00

zafaredek@gmail.com

Adres: ECZACILAR ODASI
Toplantı Salonu
Meşrutiyet Cad. Aslı Han
No:10 Kat:5
GALATASARAY / BEYOĞLU

“KAZANACAĞIZ...KAZANACAĞIZ...KAZANACAĞIZ...”

9 EKİM 2010 UPS İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ

